

Revista

Numărul 16, Iunie 2011

ANNISAA

Frumusețe & Valoare

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Cuprins

Imam Ibn Rushd – Școala Maliki

Pagina 8

**Femei demne de urmat – Khadija bint Khuwaylid,
radhi Allahu anha**

Pagina 12

Tăfsir Surat Al-Asr

Pagina 18

**Credința în Îngeri, aleihum sallam, și sensul
acesteia (partea a doua)**

Pagina 20

Povestea Profetului Adam, aleihi sallam

Pagina 24

Povestea lui Gog și Magog – de Ibn Kathir

Pagina 35

Istorisiri – Regele și copilul

Pagina 41

Depresia - punctul de vedere al Islamului, privind această stare covârșitoare (partea a doua)	
Pagina	46
Bucură-te de viață	
Pagina	50
Scrisoarea unui copil către părinții săi	
Pagina	55
Învățați copiii să bea apă	
Pagina	57
Iubind sportul, îți dăruiești sănătate	
Pagina	58
Bucătăria libaneză	
Pagina	61
Dicționar al termenilor islamici	
Pagina	66

Redacția Annisaa

Gabriela Guettat

Yasmin Dorina

Gabriela Gharabli

Nadia Sayeh

Umm Omar

Roxana Cuibus

Oana Mariam

Ionela Noour

Redactor Șef

Tehnoredactor

Redactor

Redactor

Redactor

Redactor

Redactor

Corector

Colaboratori

Manar Manar

Yasminne Riad

Diana Manal

Melek Cherim

Adresa de email a Revistei Annisaa

revista_annisaa@ymail.com

Adresa blogului Annisaa

<http://revistaannisaa.blogspot.com/>

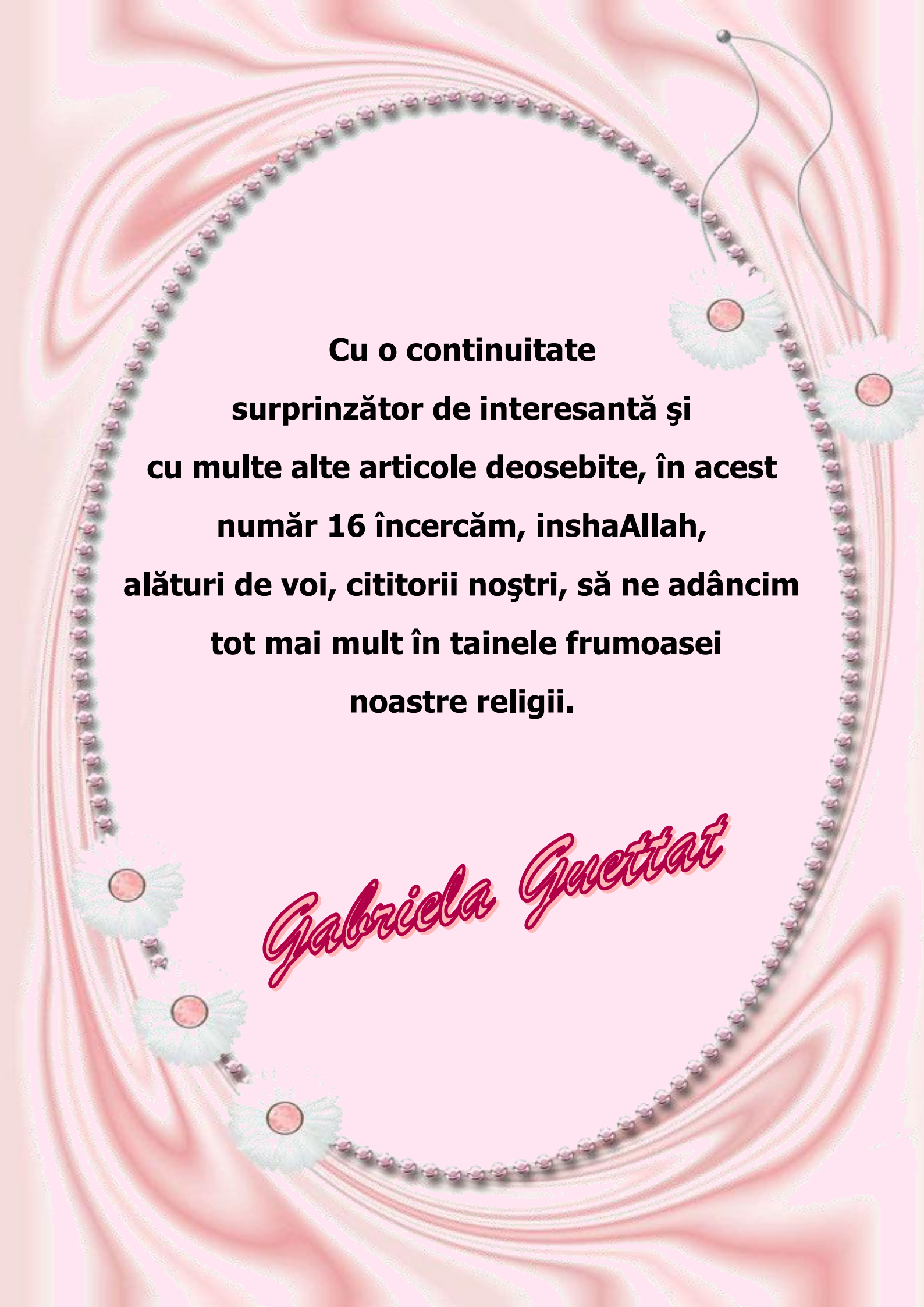
Surat Fatir

(Meccană [43]; 45 versete)

**În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător**

**Allah ține cerurile și pământul
ca să nu se prăbușească.**

**Iar dacă s-ar prăbuși, nimeni, după El,
nu le-ar mai putea ține! El este
Răbdător [și] Iertător
[*Halim, Ghafur*].**

**Cu o continuitate
surprinzător de interesantă și
cu multe alte articole deosebite, în acest
număr 16 încercăm, inshaAllah,
alături de voi, cititorii noștri, să ne adâncim
tot mai mult în tainele frumoasei
noastre religii.**

Gabriela Guettat

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Imam Ibn Rushd - Școala Maliki

~ de Yasminne Riad ~

Abu Al-Walid Mohammed ibn Ahmad ibn Mohammed ibn Rushd (أبو الوليد)

(محمد بن أحمد بن رشد), supranumit și Averroes, a fost un învățat de seamă al Școlii de Jurisprudență Maliki, medic și filosof. S-a născut în anul 1126 e.n. sau în anul 520 H, în Cordoba, Spania și a murit în decembrie 1198 e.n. sau 595 H.

Ibn Rushd a făcut parte dintr-o familie cu o lungă tradiție în domeniul dreptului și al serviciului public. Bunicul său, Abu Al-Walid Mohammed, un om influent, a fost șeful judecătorilor din Cordoba în timpul dinastiei Al-Murabitun (المرابطون), specialist în metodologie juridică și profesor la mai multe școli de drept. Tatăl lui Ibn Rushd, Abu

Al-Qassim Ahmad, deși nu a fost atât de faimos precum tatăl său, a ocupat și el aceeași poziție, până la instaurarea dinastiei Al-Muwoahidun (الموحدون), în 1146.

În Revista Științelor Islamice a Universității Islamice din Lahore, se consemnează despre Ibn Rushd că în Școala de Jurisprudență Maliki a studiat Științele hadithului, exegeza Coranului, jurisprudența și că a memorat în totalitate lucrarea *Al-Muwatta* (الموطأ) a lui Imam Malik, aceasta fiind doctrina care îi va influența gândirea, concepțiile și analizele filosofice.

În ceea ce privește doctrina juridică, în domeniul metodologiei jurisprudenței a scris o lucrare intitulată *Teoria generală a jurisprudenței – Ad-Daruri fi Usul Al-Fiqh* - الضروري في أصول الفقه, în care sunt explicate principiile generale ale jurisprudenței islamice, bazându-se pe unele scrieri din domeniu, ale lui Al-Ghazali. În domeniul practicii jurisprudenței, Ibn Rushd a scris lucrarea *Bidaya al-mujtahid wa nihaya al-muqtasid* - Începutul specialistului și

sfârșitul interimatului - بداية . المجتهد ونهاية المقصد . Această carte face parte din lucrările de căpătâi ale științelor jurisprudenței islamice, fiind menită să-i pregătească pe juriștii cu experiență, care pot lucra independent și care pot crea precedente ce pot fi folosite ca spețe pentru judecători, în aplicarea justiției.

În acest manual, Ibn Rushd lămurește principiile cele mai importante ale Legii islamice, descrie legile și le concepe metodologia de aplicare, expune izvoarele acestora și îndeplinește în modul cel mai armonios interpretările și formulările Legii islamice cu filosofia. Prin această lucrare, Ibn Rushd transcende granițele care fac deosebirea între cele patru mari școli de științe juridice și emite inclusiv analize critice asupra opiniilor unor faimoși juriști musulmani și asupra metodologiei lor de aplicare a legilor. Manualul cuprinde domenii ca: vânzare, cumpărare și schimb de bunuri, asociere, arendă, bursă, garanții pen-

tru debite, insolvență, donații, testamente și moșteniri, căsătorie, divorț, insultă, ofensă și calomnie, hotărâri judecătorești și pedepse.

În ceea ce privește studiile sale de medicină, a fost discipolul lui Abu Jafar ibn Harun de Trujillo. Abilitățile sale în domeniu nu au trecut neobservate de contemporanii săi, căci acestea s-au reflectat într-o lucrare de specialitate, numită *Generalități* și care, alături de lucrarea lui Ibn Zuhri, intitulată *Particularități*, a devenit cartea de căpătâi în studiul medicinei vreme de mai multe secole, atât în Europa, cât și în lumea musulmană și în societatea evreiască.

El a deținut funcția de qadi (judecător) în Sevilla, în anul 1169 și, vreme de 10 ani (din 1171), în Cordoba. Între anii 1159 și 1169, în timpul perioadei sale de rezidență în Marrakesh, Ibn Rushd s-a împrietenit cu Ibn Tufayl, un filosof care era medicul oficial și consilierul personal al califului Abu Yakub Yusuf, fiul lui Abd Al-Mumin, care l-a prezentat acestuia. Fiul califului a fost impresionat de cunoștințele lui Ibn Rushd și l-a angajat ca șef al judecătorilor, iar mai târziu ca șef al medicilor.

În anul 1182, a fost chemat la Marrakesh, să lucreze ca medic personal al califului, dar foarte

repede a reușit să se reîntoarcă la Cordoba, de data aceasta pe funcția de șef al judecătorilor.

Plecarea sa la Marrakesh, sub patronajul califului Abd Al-Mumin, a fost cu scopul de a se implica în reformele educaționale ale dinastiei Al-Mohad. Legăturile lui Ibn Rushd cu dinastia Al-Mohad nu au fost numai conjuncturale, dar și de ordin intelectual, căci el avea extraordinare cunoștințe despre filosofia antică greacă, fiind abilitat, astfel, să scrie comentariile sale asupra acesteia.

Prin traducerea lucrării lui Aristotel, intitulată *De Anima – Despre suflet* și datorită comentariilor și interpretărilor făcute prin prisma Islamului asupra lucrărilor *Metafizica*, a lui Aristotel, și *Politeia – Republica*, a lui Platon, fama lui Ibn Rushd a depășit granițele califatului, ajungând cunoscut în toată Europa.

Aceste comentarii și interpretări unice au stârnit interesul învățaților europeni asupra filosofiei antice grecești, care nu a fost luată în seamă până prin secolul al VI-lea. Ibn Rushd a examinat la modul cel mai critic tensiunile dintre filosofi și teologi, în lucrarea sa *Tratatul de critică sau Tratatul decisiv*, provocându-i pe cei cu concepții antifilosofice dintre tradiționaliști, care fuseseră deja stârniți împotriva filosofiei,

cu 15 ani mai devreme de Al-Ghazali. Această lucrare critică a avut un efect extraordinar asupra concepțiilor filosofice europene, care au format un curent filosofic numit „averroism” (curent în filosofia medievală), dând astfel filosofiei aristotelice un contur musulman.

Tot prin această lucrare, Ibn Rushd a avut un rol esențial în promovarea și înțelegerea corectă a filosofiei aristotelice, deschizând calea spre iluminare a Europei totul concretizându-se într-un curent filosofic, științific și cultural, care avea să se numească mai târziu Iluminism.

Opiniile sale în polemica dintre filosofie și religie au alcătuit o lucrare intitulată *Fasel al-maqal – Capitole separate – فصل المقال*, care este o operă de hermeneutică (știința interpretării textelor religioase, a culturii spirituale). În această carte, el spune: „Filosofia nu este nimic altceva decât contemplarea asupra fiin-

țelor, în concordanță cu ceea ce a stabilit Creatorul lor.”

Ceea ce a urmărit Ibn Ru-shd prin tratatele sale de filosofie a fost să îmbine armonios și în concordanță cu principiile islamice învățate în școala Maliki filosofia rațională cu religia. Spre exemplu, în cartea sa, *Filosofie Islami-că*, Claude Cais spune: „Averroes se străduiește să restaureze filosofia în demnitatea sa și în eficacitatea sa speculativă. El îi demonstrează caracterul obligato-riu, sprijinindu-se pe doctrina ce-lor cinci calificații: obligatoriul (wajib - واجب), interzisul (haram - حرام), meritoriul (mustahab - مستحب), blamabilul sau neplă-

cutul (makruh - مكروه), neutrul (muhab - مهاب).

Tratatul decisiv probează astfel puritatea lecturii și a exercițiului filosofic. Ele sunt împlinirea unei datorii islamice. „Instrumentul grație căruia este validă purificarea face validă purificarea căreia el îi servește, fără a fi nevoie să examinăm dacă acest instrument aparține sau nu vreunuia dintre coreligionarii noștri”. Opera lui Averroes trebuie înțeleasă pornind de la această pre-ocupare pentru purificare.

~ ***Va continua, inshaAllah*** ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

~ Femei demne de urmat ~
Soțiile Profetului Mohammed,
salla Allahu aleihi wa sallam

~ de Gabriela Gharabli ~

Abdullah ibn Jaffar a relatat că l-a auzit pe Ali spunând în Kufa că l-a auzit pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, spunând:

„Cea mai bună dintre femeile lumii a fost Maryam fiica lui Imran, și cea mai bună femeie dintre femeile noastre, a fost Khadija bint Khuwaylid.”

(relatat de Bukhari)

Nu este o deosebită onoare ca prima persoană care a îmbrățișat Islamul să fie o femeie?

Ea a fost prima care a mărturisit că nu există niciun dumnezeu în afară de Allah, și că Mohammed este Mesagerul lui Allah. Soțul ei a fost iubitul nostru Profet Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și pe ea o cheama Khadija, radhi Allahu anha.

Khadija bint Khuwaylid

Khadija, radhi Allahu anha, s-a născut în anul 556, cu 68 de ani înainte de Hijra, în Mecca, într-o familie nobilă. Tatăl ei, Khuwaylid ibn Asad ibn Abdul Uza

ibn Qusay, unul dintre liderii cei mai respectați din tribul Quraysh și negustor de succes (al cărui talent în afaceri și bogăție l-a moștenit și Khadija, radhi Allahu anha), a murit în anul 585. Mama ei, Fatima bint Za'idah, a murit în anul 575. Familia lor, alături de Bani Hasim (familia Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam), a fost una dintre cele mai nobile și onorabile familii din Arabia acelor timpuri, recunoscute nu numai pentru opulența lor, ci și pentru caracterul pe care îl aveau.

Khadija, radhi Allahu anha, s-a născut și a crescut în perioada preislamică, într-o societate dominată de bărbați; o societate în care femeile erau desconsiderate,

fetele nou-născute fiind ucise, de teamă ca, mai târziu, să nu fie luate prizoniere în luptele intertribale și făcute sclave, astfel dezonorând familiile lor.

Pentru abolirea acestui obicei crunt și inuman, imediat după începerea revelației, Allah subhana wa ta'ala a zis:

„Și nu vă omorâți copiii voștri de frica sărăciei! Noi le vom asigura cele de trebuință ca și voastră. Omorârea lor este un păcat mare!”

(Surat Al-'Isra', 17:31)

Au fost, de asemenea, și arabi care nu și-au ucis fetele, dar le privau de toate drepturile, deoarece la maturitate, căsătorindu-se, ele făceau parte din alte familii.

S-a spus despre Khadija, radhi Allahu anha, că niciodată nu a crezut și nu s-a închinat la idoliilor acelor vremuri, ceea ce este un lucru atipic pentru cultura pre-islamică.

A demonstrat foarte repede că, dacă nu ar fi moștenit averea de la tatăl ei, ar fi făcut ea una pentru sine, fiind dotată cu o forță de caracter și o inteligență extraordinară; nu depindea de nimeni în luarea deciziilor, având încredere totală în sine. Khadija, radhi Allahu anha, a mai fost numită și „Amirah Quraysh”, adică Prințesa Quraishilor, sau „Amirah Mecca”. Remarcabil este

faptul că a fost numită „At-Tahira” (cea Pură), chiar de către arabii care, în acele timpuri, erau recunoscuți pentru aroganța lor, pentru vanitatea și șovinismul masculin. Astfel, prin comportamentul ei impecabil, prin frumusețea de caracter și prin consecvența sa, a primit recunoștința lor, numind-o „Pură”. A fost pentru prima dată în istoria Arabiei, în perioada preislamică, a ignoranței, când o femeie a fost numită „Prințesa de Mecca”.

Ea și-a folosit averea pentru a-i ajuta pe cei nevoiași, pe văduve și pe orfani, pe cei bolnavi și pe cei care doreau să se căsătorească și nu aveau mijloacele necesare.

Khadija, radhi Allahu anha, a fost căsătorită de două ori înainte să devină soția Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Primul soț s-a numit Abu Hala An-Nabash ibn Zurara, având cu el doi fii, Hala și Hind, iar al doilea soț s-a numit Ateeq ibn Abed, împreună cu el având o

fată pe care o chema, la fel, Hind. Toți trei au îmbrățișat Islamul la maturitate.

Negustorii din Mecca trimiteau în fiecare an două caravane: una vara, spre Siria, și alta iarna, spre Yemen. Conducătorul caravanei trebuia să fie o persoană dotată cu al șaselea simț, datorită multitudinii de pericole care se puteau ivi în timpul călătoriei: furtuni de nisip sau inundații, pe timpul iernii. Un astfel de om trebuia să se ghideze în deșert, în timpul zilei printre dunele de nisip, neavând niciun ajutor, iar noaptea după poziția stelelor. De asemenea, conducătorul caravelor trebuia să asigure apa pe tot parcursul călătoriei, să ofere asistență de prim ajutor în cazul îmbolnăvirilor, deci era nevoie de un om capabil să gestioneze situații de urgență de orice fel. Încă din tinerețe, Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost recunoscut ca un om de

încredere, sincer și loial. Khadija, *radhi Allahu anha*, i-a încredințat o parte din averea ei, cerându-i să conducă caravana cu produse și să facă comerț în Siria. Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a acceptat și s-a întors în Mecca cu un profit mult mai mare decât de obicei.

De asemenea, Maisara, simbriașul care l-a însoțit pe Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a povestit Khadijei, *radhi Allahu anha*, despre bunele maniere, înțelepciunea, sinceritatea și credința Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Khadija, *radhi Allahu anha*, a decis că el i-ar fi cel mai bun soț, ea refuzând înainte să accepte mai multe cereri în căsătorie de către mai marii oameni ai Arabiei, ceea ce a dat naștere mai multor speculații referitoare la ce fel de om va urma să îi devină soț. A fost o întrebare la care însăși Khadija, *radhi Allahu anha*, nu putea să răspundă, doar destinul ei știa răspunsul. În scurt timp, Khadija, *radhi Allahu anha*, i-a făcut propunerea de căsătorie Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. După ce unchiul Profetului, Abu Talib, și-a dat binecuvântarea, Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și Khadija, *radhi Allahu anha*, s-au căsătorit.

În momentul căsătoriei, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, avea 25 de ani, în timp ce Khadija, *radhi Allahu anha*, avea 40 de ani, ea căsătorindu-se cu cel care a fost nu doar cel mai bun om din toată Arabia, dar și cel mai bun dintre toate creațiile lui Allah Preaînaltul.

În următorii 15 ani, au trăit fericiți împreună, iar Khadija, *radhi Allahu anha*, a născut 6 copii. Doi băieți, Qassim (a murit înainte să împlinească vârsta de doi ani) și Abdullah, numit și At-Tayib și At-Tahir (a murit în copilărie încă înainte de Islam), și patru fiice care au îmbrățișat Islamul: Zaynab, Ruqayya, Umm Kulthum și Fatima. Cu excepția Fatimei, *radhi Allahu anha*, care a murit după 6 luni de la moartea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, toate au murit în timpul vieții lui, îngropându-le chiar el.

Nimeni, cu excepția lui Allah *subhana wa ta'ala*, nu cunoaște omul mai bine decât soția lui: calitățile sale, fie bune sau

rele, punctele forte și slăbiciunile. Khadija, *radhi Allahu anha*, l-a cunoscut mai mult decât atât pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a iubit și l-a respectat.

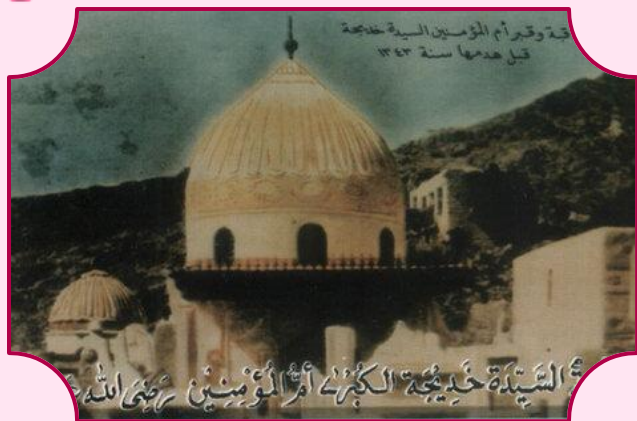
În Mecca, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost numit „Al-Amin”, ceea ce înseamnă „cel demn de încredere”, și ea, *radhi Allahu anha*, știa mai bine decât oricine cât de mult i s-a potrivit acest nume.

A devenit un obicei pentru Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să-și petreacă luna Ramadan în izolare și meditație, în peștera Hira, situată în apropiere de Mecca. Khadija, *radhi Allahu anha*, se asigura mereu ca Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să aibă mâncare și apă, necesare pentru această perioadă.

Spre sfârșitul lunii Ramadan, atunci când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, avea 40 de ani și Khadija, *radhi Allahu anha*, 55 de ani, în mijlocul nopții, Rasul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a apărut pe neașteptate, înspăimântat, cerându-i Khadijei:

„Acoperă-mă, acoperă-mă!”

Acesta a fost momentul primei revelații, atunci când Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, i-a apărut Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în peștera Hira.

Khadija, radhi Allahu anha, timp de 25 de ani, până la moartea ei, i-a stat alături Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a sprijinit atât moral, cât și financiar. Au suportat împreună toate suferințele persecuțiilor la care erau supuși musulmanii, mai ales în primii ani ai revelației. Ea, radhi Allahu anha, a fost o binecuvântare de la Allah Preaînaltul în viața Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam.

Khadija, radhi Allahu anha, a fost exilată în deșert, în momentul boicotajului. Obosită și plină de supărare și suferință, se îmbolnăvește. O îngrijește însuși Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, și rămâne lângă ea.

La numai două luni după moartea unchiului său, Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, suferă o altă lovitură grea, și anume moartea soției sale dragi, la vârsta de 65 de ani, în ziua a 10-a a lunii Ramadan, în al zecelea an al profețiilor, anul 620 înainte de Hijra.

Mormântul ei a fost pregătit într-un loc numit Hujjun, lângă Mecca. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, care avea atunci 50 de ani, a coborât în mormânt pentru a se convinge că totul era în ordine și a coborât-o ușor, cu propriile-i mâini. Astfel a trecut în neființă „Mama tuturor musulmanilor”, cea care s-a sacrificat cu totul pentru Islam.

Acest an a fost numit de către Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, anul tristeții și al durerii, deoarece a pierdut în același an „doi stâlpi” care-l sprijineau în lupta lui de răspândire a Islamului, a **monoteismului**.

Într-o izbucnire de emoție, a spus despre soția lui, Khadija, radhi Allahu anha:

„Ea a crezut în mine când nimeni altcineva nu credea. Ea a îmbrățișat Islamul când oamenii nu îmi acordau nicio atenție. Ea m-a ajutat și m-a consolată cu persoana și averea ei, când nimeni nu mi-a întins o mână de ajutor. Am avut copii numai cu ea.”

(Musnad Imam Ahmad, 6/118)

Această femeie demnă de urmat, mama credincioșilor, a primit încă din timpul vieții ei salutarile și promisiunea de la Allah subhana wa ta'ala de a fi printre femeile din Paradis.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Îngerul Jibril,

aleihi sallam, a venit la Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, și i-a spus:

„O, Mesager al lui Allah, ia aminte! Khadija va veni la tine cu un vas de mâncare aromată sau cu băutură. Când va ajunge la tine, binecuvântează-o din partea Stăpânului ei (Allah) și din partea mea, și dă-i vestea bună de a avea un palat din Qasab în Paradis, unde nu va fi niciun zgomot ori vreo osteneală.”

(relatat de Bukhari)

Aisha, radhi Allahu anha, relatează că ori de câte ori Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, vorbea despre Khadija, radhi Allahu anha, o făcea în termeni de cea mai înaltă laudă.

Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Nu m-am simțit așa de geloasă pe niciuna dintre soțiile Profetului precum față de Khadija, chiar dacă [ea a murit și] nu am văzut-o niciodată. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam,

obișnuia să o pomenească foarte des și, atunci când sacrifica o oaie, o împărțea și trimitea părți din ea prietenelor Khadijei. Când i-am spus: «Când este vorba de Khadija, te porți ca și cum n-ar mai fi nicio femeie pe pământ în afară de ea...», el a răspuns (rugându-se pentru ea): «Khadija era așa și așa și am copii cu ea.»”

(Miskat Shari Hadith Book)

Cu altă ocazie, sora Khadijei, Halah bint Khuwaylid, a venit la Medina și a încercat să se întâlnească cu Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam. El a fost încântat de vizită și a primit-o călduros. Aisha, radhi Allahu anha, s-a simțit imediat geloasă și a spus:

„Ce te face să-ți amintești, printr-o femeie bătrână din Quraish, fără dinți în gură, de o altă femeie bătrână care a murit demult și în locul căreia Allah Preaînaltul ți-a dat alta mai bună?” Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a răspuns: „Allah nu mi-a dat alta mai bună decât ea; ea a crezut în mine când oamenii m-au respins, a avut încredere în mine atunci când oamenii nu m-au crezut, m-a sprijinit cu averea ei în timp ce oamenii m-au privat și mi-a dăruit copii în vreme ce altele nu.”

(relatat de Muslim și Ahmad)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Tăfsir Surat Al-Asr Capitolul 103 - revelată în Mecca de Ibn Kathir

~ tradus de Umm Omar ~

Cum Amr ibn Al-As a fost conștient de miracolele coranice datorită acestei sure

A fost menționat că Amr ibn Al-As a fost să-l viziteze pe Musaylimah Al-Kadhdhab, după ce Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a devenit profet și înainte ca Amr să accepte Islamul. La sosirea sa, Musaylimah i-a spus: „Ce i s-a revelat prietenului tău (Mohammed), în tot acest timp?” Amr a zis: „O sură scurtă și concisă i-a fost revelată.” Musaylima a întrebat apoi: „Și cum sună ea?” Amr i-a răspuns: „**Jur pe timp, că omul va fi în pierdere, în afară de cei care**

cred și fac fapte bune și îndeamnă spre adevăr și spre răbdare.”

Musaylimah a rămas un timp tăcut, după care a spus: „Într-adevăr ceva asemănător mi s-a revelat și mie.” Amr l-a întrebat: „Despre ce este vorba?” Iar acesta i-a răspuns: „O, Wabr! (un animal mic și îmblănit) O, Wabr! Tu ai numai două urechi și un piept și restul corpului tău sapă și scurmă.” Apoi, Musaylimah a spus: „Ce părere ai tu, o, Amr?” Iar Amr i-a răspuns: „Pe Allah! Adevărat, eu știu acum că tu ești un mincinos.”

Am văzut că Abu Bakr Al-Khara'i a menționat un lanț de naratari pentru o parte din această poveste sau ceva în sensul acestei povești, în două volume din faimoasa lui carte, *Masawi'ul-Akhlaq*.

Wabr este un animal mic, care seamănă cu o pisică și cele mai mari părți ale acestui animal sunt urechile și bustul; în rest, este foarte urât. Musaylimah a încercat, prin acest vers fără sens, să producă ceva care să fie opus Coranului. Totuși, acesta nu a

fost foarte convingător pentru aceste timpuri ale idolatriei.

At-Tabarani înregistrează de la Abdullah ibn Hisn Abu Madinah că a spus: „De câte ori doi dintre companionii Mesagerului lui Allah obișnuiau să se întâlnească, recitau întâi Surat Al-Asr, apoi se salutau.”

Ash-Shafii a spus: „În cazul în care oamenii vor să mediteze la această sură, va fi suficient pentru ei.”

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Jur pe timp!

2. Că omul va fi în pierdere,

3. Afară de aceia care cred și împlinesc fapte bune și se îndeamnă unul pe altul către Adevăr și se îndeamnă unul pe altul la răbdare.

Al-Asr este timpul în care mișcările fiilor lui Adam se petrec, indiferent dacă acesta e bun sau rău. Malik relatează de la Zayd ibn Aslam că a spus: „Este vorba

despre seară.” Cu toate acestea, prima imagine este cea mai cunoscută opinie. Astfel, Allah subhana wa ta’ala jură prin aceasta că omul este în *Khusr*, ceea ce înseamnă în pierdere și distrugere.

„3. Afară de aceia care cred și împlinesc fapte bune”

Allah face o excepție pentru oamenii care cred, își stăpânesc inimile și limbile și fac fapte bune.

„și se îndeamnă unul pe altul către Adevăr”

Acest fapt ne îndeamnă să efectuăm acte de adorare și să evităm lucrurile interzise.

„și se îndeamnă unul pe altul la răbdare”

Acest verset face referire la intrigile, răutățile și stricăciunile acelor care nedreptățesc oamenii, din cauza cărora a fost poruncit binele și s-a interzis răul.

Acesta este sfârșitul Tăfsirului Surei Al-Asr, și toate laudele și mulțumirile I se datorează lui Allah subhana wa ta’ala.

وَالْعَصْرِ ١

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ٢

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Credința în Îngeri, aleihum sallam, și sensul acesteia

(partea a doua)

~ de Yasmin Dorina ~

Îngeri și Profeții, aleihum sallam

Relația dintre Allah Preaînaltul și Profeți, aleihum sallam, constă în revelația divină, transmisă prin Îngeri, aleihum sallam. Allah subhana wa ta'ala a spus Îngerilor, aleihum sallam, referitor la revelația trimisă de El, Preaînaltul:

„[Aduceți-vă aminte] când Domnul tău le-a revelat Îngerilor: «Eu sunt cu voi! Întăriți-i, așadar, pe cei care cred! Eu voi arunca spaimă în inimile celor care nu cred!»

(Surat Al-'Anfal, 8:12)

Îngerii, aleihum sallam, au anunțat-o pe Maria, radhi Allahu anha:

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah te-a ales și te-a făcut curată. El te-a ales peste femeile lumilor! ~ O, Maria! Fii cu ascultare față de Stăpânul tău, prosternează-te și pleacă-te, rugându-te împreună cu cei ce se pleacă!» ~ Acestea sunt dintre veștile necunoscutului pe care Noi ți le revelăm. ~ Îngerii au zis: «O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Issa, fiul Mariei, măreț în această lume ca și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați [de Allah]. ~ El le va vorbi oamenilor din pruncie, la fel și când va fi bărbat între două vârste și va fi dintre cei evlavioși».”

(Surat 'Al-'Imran, 3:42-46)

Îngeri, aleihum sallam, și oamenii

Relațiile între oameni și Îngeri, aleihum sallam, au început în același timp cu crearea lui A-

dam, aleihi sallam, de către Allah Preaînaltul, care le-a ordonat Îngerilor, aleihum sallam, să se aplece în fața lui Adam, aleihi sallam, în semn de respect și ascultare față de Allah subhana wa ta'ala. Apoi Îngerii, aleihum sallam, au fost cei însărcinați să se ocupe și să aibă grijă de Adam, aleihi sallam. Astfel, aceștia au devenit responsabili de soarta lui, la fel cum au fost instruiți să transmită revelația divină și să înregistreze toate acțiunile umane. A zis Allah Cel Milostiv în Sfântul Coran:

„Sau cred ei că Noi nu auzim taina lor și discuția lor în șoaptă? Ba da! Iar trimișii Noștri la ei scriu.”

(Surat Az-Zukhruf, 43:80)

„Pentru El sunt egali acela dintre voi care ține ascuns cuvântul Său și acela care îl rostește cu glas tare, acela care stă ascuns în timpul nopții și acela care se arată în ziua mare.”

(Surat Ar-Ra'd, 13:10-11)

În cele din urmă Îngerii,

aleihum sallam, sunt cei care, din ordinele lui Allah subhana wa ta'ala, iau viața oamenilor.

Îngerii, aleihum sallam, notează faptele noastre

„Însă peste voi sunt veghetori ~ Cinstiți, care scriu. ~ Ei știu ce faceți voi.”

(Surat Al-Infitar, 82:10-12)

„Noi l-am creat pe om și Noi știm ce-i șoptește sufletul său, căci Noi suntem mai aproape de el decât vâna gâtului, ~ Când cei doi primitori primesc, stând [unul] în dreapta și [celălalt] în stânga, ~ Și el nu va rosti nici un cuvânt, fără să aibă lângă el un supraveghetor pregătit [să scrie].”

(Surat Qaf, 50:16-18)

„Și fiecărui om i-am legat de gât faptele sale. Iar în Ziua Învierii vom scoate pentru el o carte, pe care el o va găsi deschisă. ~ [Și i se va zice lui]: «Citește cartea ta! Astăzi tu ești de ajuns ca să fii pentru tine socotitor!»”

(Surat Al-'Isra', 17:13-14)

Bukhari și Muslim relatează într-un hadith autentic că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Îngerii vin pe rând să vă vadă, la ceas de noapte și la ceas de zi și se adună cu toții la rugăciunile de la crăpatul zorilor și de după-masă. Cei ce și-au

petrecut noaptea printre voi se înalță la cer și Domnul lor, care le știe pe toate, întreabă: «În ce stare i-ați lăsat pe slujitorii Mei?» Ei răspund: «I-am lăsat rugându-se și i-am găsit rugându-se.»”

Îngerii, aleihum sallam, și credincioșii

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, relatează că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„Dacă Allah iubește pe un supus al Său, îl cheamă pe Jibril și îi spune: «Adevărat, iubesc pe cutare și cutare; și tu trebuie să-l iubești!», și atunci Jibril începe să-l iubească. Apoi dă de veste în ceruri (Îngerilor), ca și ei să înceapă să-l iubească, după care omul este copleșit cu onoruri, pe pământ.”

(relatat de Bukhari și Ahmad)

Despre credincioșii care merg mai devreme la moschee în ziua de vineri, ne spune Abu Huraira, radhi Allahu anhu, că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„În fiecare vineri, Îngerii stau la fiecare intrare de la moschei și notează numele persoanelor, în ordine cronologică (în ordinea venirii lor la rugăciunea de vineri); apoi, când imamul a urcat la amvon, ei își strâng per-

gamentele și se pregătesc să asculte predica.”

(relatat de Bukhari)

Îngerii, aleihum sallam, care se ocupă de ridicarea sufletelor

Allah subhana wa ta'ala spune în Coranul cel Sfânt:

„El este Stăpânul Suprem [*Al-Qahir*] peste robii Săi. Și El trimite asupra voastră păzitori. Iar când moartea ajunge la unul dintre voi, pe acela îl iau la sine trimișii Noștri, fără să se negligeze ceea ce li se poruncește.”

(Surat Al-'An'am, 6:61)

„Celor buni, cărora le iau sufletele, Îngerii le vor zice: «Pace vouă! Intrați în Rai, pentru ceea ce ați făcut!»”

(Surat An-Nahl, 16:32)

„Spune: «Vă va lua Îngerul morții, căruia i-au fost încredințate sufletele voastre, dar apoi veți fi aduși înapoi la Domnul vostru.»”

(Surat As-Sajda, 32:11)

„Atunci când un credincios moare și este pe punctul de a pleca din această lume și a păși în Viața de Apoi, Îngeri cu fețe de lumină coboară din Ceruri, se așează în jurul său și îi extind groapa, atât cât poate ochiul să vadă. Apoi Îngerul morții vine și stă la capul său, spunând: «Suflet bun, vino afară, la iertarea și mulțumirea lui Allah!» Apoi sufletul iese ca și o picătură de apă, după care Îngerul îl ia. Când el este apucat, ceilalți Îngeri nu-l lasă în mâna sa (a Îngerului morții), nici cât o clipire. Ei îl iau și îl pun într-un giulgiu, parfumat cu cea mai dulce mireasmă de mosc simțită pe fața pământului.”

(relatat de Abu Dawud, Al-Hakim și alții)

În momentul morții, Îngerii, aleihum sallam, vin aproape de credincios, pentru a-l anunța acceptul său în Paradis, așa cum spune Allah Cel Milostiv în Coran:

„Și aceia care sunt statornici în căutarea chipului Domnului lor și plinesc Rugăciunea [As-Salat] și fac milostenie într-ascuns și pe față din ceea ce Noi le-am dăruit și resping răul prin bine, aceia vor avea parte de răsplata Casei [Veșnice],”

(Surat Ar-Ra'd, 13:22)

Îngerii, aleihum sallam, luptă alături de Profeti, aleihum sallam, și de credincioși. Nume-roase versete din Coranul cel

Sfânt atestă prezența Îngerilor, aleihum sallam, alături de musulmani, în bătăliile susținute de ei, cum ar fi: bătălia de la Badr și cea de la Uhud.

„[Aduceți-vă aminte] când voi cereați ajutor Domnului vostru și El v-a răspuns numaidecât: «Eu voi să vă vin în ajutor cu o mie de Îngeri, rânduiți unul după altul!»”

(Surat Al-'Anfal, 8:9)

Sa'd ibn Muad, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„L-am văzut în ziua de la Uhud pe Mesagerul lui Allah, însoțit de doi oameni îmbrăcați în alb, care-l apărau cu dârzenie. N-am mai văzut niciodată ceva asemănător, nici înainte de Uhud, nici după aceea.” Într-o altă versiune, se spune: „El vrea să spună că erau Îngerii Jibril și Mikail.”

(relatat de Bukhari)

Toate aceste versete arată puterea divină și susținerea lui Allah subhana wa ta'ala față de cei care Îl aleg, trimițându-le Îngeri, aleihum sallam, pentru a-i ajuta, peste tot și întotdeauna.

~ ***InshaAllah, continua-rea în numărul următor*** ~

Povestea Profetului Adam, aleihi sallam **Primul păcat**

(prima parte)

~ tradus de Nadia Sayeh ~

Cum a fost creat Adam, aleihi sallam

Multe dintre relatările Profetului Mohammed, sala Allahu aleihi wa sallam, precum și multe dintre versetele coranice ne arată detaliile acestei creații. Este specificat cu claritate că Adam, aleihi sallam, a fost creat dintr-o mână de praf din Pământ (Pământ ca locație). Această mână plină de praf i-a fost adusă lui Allah subhana wa ta'ala de către Îngeri, aleihum sallam, din diferite părți ale Pământului. Nisipul Pământului are o varietate de culori: alb, negru, roșu, maro și altele și din acest motiv și oamenii sunt de diferite culori, din mo-

ment ce Allah Preaînaltul i-a creat dintr-o mână de nisip din diferite părți ale Pământului. De asemeni, nisipul din Pământ are diferite caracteristici: pufos, ușor, tare, greu, dezlegat și, ca atare, caracterele oamenilor au legătură cu acest fapt. Mulți învățați vorbesc despre faptul că diferențele dintre oameni (de culori, mărimi, caractere) se datorează varietății Pământului.

Când citim Coranul, precum și Vechiul și Noul Testament, vedem că într-un loc se spune că Adam, aleihi sallam, a fost creat din praf, în alt loc că Adam, aleihi sallam, a fost creat din argilă (lut), dar aici se vorbește despre etapele creației, iar din spusele Profetului Mohammed, sala Allahu aleihi wa sallam, se știe foarte bine că Adam, aleihi sallam, a fost creat din praf, care mai apoi a fost udat, transformându-se în argilă (lut), așa cum multe versete din Coran menționează acest lucru:

„Și [adu-ți aminte] când a zis Domnul tău Îngerilor: «Eu am

să fac un om din lut tare, provenit dintr-un nămol moale.”

(Surat Al-Hijr, 15:28)

„Întreabă-i pe ei dacă sunt ei mai anevoie de creat decât aceia pe care Noi i-am creat! Noi i-am făcut [pe oameni] dintr-un lut lipicios.”

(Surat As-Saffat, 37:11)

Apoi, Allah subhana wa ta'ala a modelat această ființă din acest lut lipicios, cu mâinile Sale onorabile, fără niciun ajutor. Allah Preaînaltul ne spune în Sfântul Coran:

„[Allah] a zis: «O, Iblis! Ce te-a împiedicat pe tine să te prosternezi dinaintea a ceea ce Eu am plămădit cu mâinile Mele? Te-ai semețit tu ori te-ai socotit tu printre cei înalți?»”

(Surat Sad, 38:75)

Allah subhana wa ta'ala nu a delegat și nu a dat această sarcină Îngerilor, aleihum sallam.

Aceasta este o onoare pentru oameni! Apoi, precum ulcioarele de lut, Adam, aleihi sallam, a fost modelat, după care acest lut lipicios a fost lăsat deoparte pentru o perioadă, până când s-a

uscat și a devenit dur, iar în tot acest timp, lutul a început să își schimbe culoarea, să devină mai închis, ca și cum ar conține urme de cenușă. Allah Preaînaltul ne spune:

„Noi l-am făcut pe om din lut tare, provenit dintr-un nămol moale.”

(Surat Al-Hijr, 15:26)

„El l-a creat pe om din lut, asemenea oalelor.”

(Surat Ar-Rahman, 55:14)

Într-un hadith autentic, relatat de Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, Adam, aleihi sallam, era înalt de 60 de coți (1 cot este egal cu 40 sau 50 de centimetri), deci vorbim de 30 de metri înălțime și în jur de 7 metri lățime. Cu alte cuvinte un om gigantic, și există multe relatări care punctează acest lucru; deci Adam, aleihi sallam, a fost cea mai mare ființă creată.

Iblis era foarte curios, fiind primul care s-a apropiat de Adam, aleihi sallam, și a încercuit această nouă creatură, întrebându-se ce este, de ce Allah subhana wa ta'ala l-a creat.

Când Allah Preaînaltul l-a creat pe Adam, aleihi sallam, l-a creat cu toate organele sale interne, iar Iblis a intrat pe gura sa și a ieșit prin spate (anus), cercetând totul foarte amănunțit și descoperind că este o creatură

goală pe dinăuntru. Astfel, le-a spus Îngerilor, aleihum sallam, să nu le fie frică, căci această creatură este slabă de fire, este ca o cavitare goală, nu ca Djinnii sau Îngerii, aleihum sallam; iar într-una dintre relatările Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, se spune că Adam, aleihi sallam, a fost lăsat fără suflet timp de 40 de nopți.

Iblis a început să îl lovească pe Adam, aleihi sallam, auzindu-se un sunet (huruit, trăncănit) care i-a speriat pe Iblis și pe Îngerii, aleihum sallam; toate acestea s-au petrecut înainte ca sufletul să-i fie dat. Iblis, fiind confruntat cu această creatură, s-a întors către Adam, aleihi sallam și i-a spus: „Tu ai fost creat cu siguranță pentru un scop anume, dar nu știu cu ce scop.”

Iblis era mulțumit de statutul său, era înălțat printre Îngerii, aleihum sallam, dar el se gândea că această nouă creatură poate fi mai onorabilă decât el și era nesigur. Nu înțelegea de ce

Adam, aleihi sallam, a fost creat, îi era frică pentru statutul său; exista altcineva în Paradis, în afară de el și de Îngerii, aleihum sallam, dar era cât de cât liniștit, bazându-se pe slăbiciunea lui Adam, aleihi sallam, pe goliciunea lui, pe faptul că a fost creat din nămol și el, Iblis, a fost creat din foc, iar focul este mai puternic decât nămolul. Și așa a început marea ură a lui Iblis pentru Adam, aleihi sallam.

Allah subhana wa ta'ala a dat un ordin specific Îngerilor, aleihum sallam, și lui Iblis, ca în momentul când El va sufla viață în Adam, aleihi sallam, să i se închine. La auzul acestui ordin, Iblis s-a înfuriat, a început să fiarbă de mânie, ură, invidie; îndoielile lui s-au adevărat, dar ordinul a fost dat de către Allah Preaînaltul.

Într-una dintre relatările Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, se dau detalii despre suflarea sufletului în Adam, aleihi sallam, din cap până în picioare, începând cu capul, intrând în ochi (și deschizând ochii, Adam, aleihi sallam, a văzut Paradisul), apoi a ajuns la nas, gură, apoi a strănutat, iar Îngerii, aleihum sallam, i-au spus să zică *Alhamdulillah*; și Adam, aleihi sallam, a spus ***Alhamdulillah***, s-a supus, iar Îngerii, aleihum sallam, i-au răspuns: ***Fie ca Allah să aibă milă de tine.***

Când a văzut toate acele fructe ale Paradisului, Adam, aleihi sallam, a început să se gândească la ele, neștiind ce sunt; iar când sufletul a ajuns la stomac, a început să poftască după acele fructe. Dorea să le mănânce și a dat să se miște, dar picioarele sale nu aveau încă suflet, iar când sufletul i-a ajuns la picioare s-a grăbit asupra acelor fructe, iar Allah subhana wa ta'ala a spus:

„Omul a fost creat din grabă. Eu vă voi arăta semnele Mele, însă nu-Mi cereți să Mă grăbesc!”

(Surat Al-'Anbiya', 21:37)

Iar acum, că sufletul i-a fost dat lui Adam, aleihi sallam, Allah Preaînaltul le-a ordonat Îngerilor, aleihum sallam, și lui Iblis, să i se închine, în prosternare. Dar această prosternare nu era în semn de adorare, ci în semn de onoare, de respect. Era permis, în conformitate cu mesajele trimise dinaintea noastră, ca oamenii să se prosterneze reciproc; de exemplu: mama, tata și fratele

Profetului Yusuf (Iosef), aleihi sallam, i s-au prosternat acestuia, în semn de onoare. ***Vrem să menționăm că în Islam acest lucru este interzis, singura prosternare fiind cea pentru adorarea și slujirea lui Allah subhana wa ta'ala.*** Deci, acest ordin de prosternare în fața lui Adam, aleihi sallam, a fost dat tuturor, iar absolut toți Îngerii, aleihum sallam, i s-au prosternat, pentru că, prin natura lor, nu au avut de ales și nici nu au putut să iasă din cuvântul lui Allah Preaînaltul, iar singurul care a avut de ales a fost Iblis și el a refuzat.

Acesta a fost primul păcat creat, nesupunerea față de Allah subhana wa ta'ala. Nimeni până atunci nu a ieșit din cuvântul lui Allah Preaînaltul, în Paradis. Acesta este începutul urii dintre Iblis și oameni. Acest dialog este prezentat în detaliu în Sfântul Coran, arătând aroganța și neascultarea lui Iblis, fie ca blestemul lui Allah Preaînaltul să fie asupra lui:

„Noi v-am creat și v-am dat chip și le-am zis apoi Îngerilor: «Prosternați-vă înaintea lui Adam!» Și s-au prosternat ei, afară de Iblis, care nu a fost printre cei care s-au prosternat. ~ L-a întrebat: «Ce te-a oprit să te prosternezi, când ți-am poruncit?» A răspuns: «Eu sunt mai bun decât el! Pe mine m-ai făcut din foc, iar pe el l-ai făcut din lut!» ~ A grăit

[Allah]: «Coboară de aici, ca să nu te mai arăți semet aici! Deci ieși afară și tu vei fi dintre cei vrednici de dispreț!» ~ A răspuns: «Dă-mi un răgaz până în Ziua când vor fi înviați [din morți]!» ~ A grăit [Allah]: «Vei fi dintre aceia cărora li se va da păsuire!» ~ A zis [Iblis]: «Pentru că m-ai ademenit, îi voi pândi pe ei pe drumul Tău cel drept ~ Și îi voi împresura în valuri, din față și din spatele lor, de la dreapta și de la stânga lor, și nu-i vei afla pe cei mai mulți dintre ei mulțumitori.» ~ A grăit [Allah]: «Ieși de aici, disprețuit și alungat! Cât despre aceia dintre ei care te vor urma, voi umple Gheena cu voi toți!»

(Surat Al-'A'raf, 7:11-18)

Astfel, Iblis a fost blestemat de Însuși Allah subhana wa ta'ala pentru neascultarea poruncii Lui, de a se prosterna lui Adam, aleihi sallam. De ce a refuzat?! ***Din cauza aroganței. De aceea Islamul ne învață că Allah Preaînaltul nu acceptă aroganța, din partea nimănui*** și din cauza acestei aroganțe, Iblis a fost blestemat și alungat din Paradis, aruncat în Focul Iadului și, prin aceasta, a devenit inamicul Profetului Adam, aleihi sallam, și din acel moment Iblis a început să îl pedepsească pe Adam, aleihi sallam, pentru cele întâmplate lui.

Allah subhana wa ta'ala, în numeroase versete din Coranul cel Sfânt, ne avertizează de Iblis:

„Și zi-le robilor Mei să spună ceea ce este mai frumos; căci Sheitan stârnește vrajbă între ei, iar Sheitan este un dușman înverdat al omului!”

(Surat Al-'Isra', 17:53)

„Sheitan este pentru voi un dușman. Țineți-l, așadar, ca pe un dușman! El nu face decât să-i cheme pe susținătorii săi ca să fie oaspeți ai flăcărilor.”

(Surat Fatir, 35:6)

Așadar, această ură nu are nimic de-a face cu Adam, aleihi sallam.

Am dori să facem o mică paranteză aici, dacă ne permiteți.

Din păcate, foarte mulți dintre noi ne purtăm cu cei din jurul nostru (colegi de muncă, angajați, prieteni, membri de familie) cu multă aroganță. Oricine tratează pe alții cu aroganță, nu

merită Paradisul. Este specificat cu claritate de către Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, într-un hadith că, dacă ai în inima ta mândrie cât un fir de nisip, nu meriți Paradisul.

După cele întâmplate, Iblis a fost alungat din Paradis și singurul motiv pentru care i s-a permis să intre în Paradis a fost să îl îndepărteze pe Adam, aleihi sallam, de la adevăr și de la spusele lui Allah subhana wa ta'ala:

„Tulbură-i cu glasul tău pe aceia care poți dintre ei și adu-i împotriva lor pe călăreții tăi și pe pedestrașii tăi! Fă-te părtaș cu ei la bunurile lor și la copiii lor și fă-le lor făgăduințe!” Însă nu făgăduiește Sheitan decât numai ca să înșele!”

(Surat Al-'Isra', 17:64)

Prin acest verset, Allah Preaînaltul îl pune la încercare pe Iblis, să încerce să îl ademenească pe Adam, aleihi sallam, prin toate mijloacele posibile și totodată îl avertizează pe Adam, aleihi sallam:

„Atunci am zis Noi: «O, Adam, acesta vă este vrăjmaș ție și soaței tale. [Fiți cu grijă] să nu vă scoată pe voi din Rai și să fii tu nefericit!”

(Surat Ta-Ha, 20:117)

De aceea, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, ne sfătuiește ca atunci când mâncăm, bem sau facem

orice alt lucru, să menționăm numele lui Allah subhana wa ta'ala, căci altfel Iblis și Djinnii sunt alături de noi. Singura abilitate pe care Iblis, Sheitan, audhu bileh, o are, nu este o abilitate fizică, nu are putere fizică sau autoritate asupra oamenilor, ci încearcă să acționeze prin înșelăciune, promisiuni, seducție. Cu o voce pe care nu o auzim, cu lucruri care vin în mintea noastră, nu știm cum, dar există, aceste gânduri rele, idei greșite, păcate pe care vrem să le facem, sunt toate ale lui Sheitan, audhu bileh, iar cei mumini le pot refuza, pentru că, așa cum ne spune Allah subhana wa ta'ala în Coran:

„«Asupra robilor Mei tu nu vei avea putere!» Și Domnul tău este de ajuns ca Ocrotitor!”

(Surat Al-'Isra', 17:65),

Numai Allah Atotputernicul este Cel care ne controlează.

Multe versete din Coran explică această neascultare a lui Iblis, Sheitan, audhu bileh, primul

care în mod direct nu s-a supus poruncii lui Allah Preaînaltul, refuzând ordinul Lui, iar când a fost întrebat de ce, a răspuns, prin aroganța sa, că este mai bun decât cel creat.

*O altă neînțelegere pe care am dori să o explicăm: mulți oameni au această idee greșită că Adam, aleihi sallam, și urmașii săi, când au început să locuiască pe Pământ, erau într-o ignoranță totală, neștiind conceptul de Dumnezeu, începând să Îl caute și să Îl descopere pe Dumnezeu cu timpul. Nu aveau haine, nu aveau nicio cunoștință despre cele existente. Nu au știut cum să folosească focul și cu timpul au învățat acest lucru. Toate acestea sunt **TOTAL GREȘITE**.*

Allah Preaînaltul ne spune în Sfântul Coran:

„Atunci am zis Noi: «O, Adam, acesta vă este vrăjmaș ție și soatei tale. [Fiți cu grijă] să nu vă scoată pe voi din Rai și să fii tu nefericit! ~ El este pentru tine; pentru ca să nu-ți fie foame în el și să nu fii gol, ~ Pentru ca să nu-

ți fie ție sete în el și să nu te lovească dogoarea soarelui.»”

(Surat Ta-Ha, 20:117-120)

Când Adam, aleihi sallam, a fost creat, Allah subhana wa ta'ala l-a învățat toate lucrurile, sursele originare ale tuturor lucrurilor, l-a binecuvântat cu mult mai multe cunoștințe, mai multe decât știau Îngerii, aleihum sallam, și l-a învățat pe Adam, aleihi sallam, numele tuturor lucrurilor, iar acest lucru este menționat și în Coran:

„Și l-a învățat pe Adam numele tuturor lucrurilor. Apoi le-a arătat Îngerilor și le-a zis: «Vestiți-Mi Mie numele acestora, dacă voi sunteți într-o dreptate!»”

(Surat Al-Baqara, 2:31)

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, explică:

„Allah l-a învățat pe Adam numele tuturor lucrurilor: asta este o vacă, asta este o pasăre, asta e marea, acesta este un munte; tot ce este în Ceruri și pe Pământ.”

De multe ori vedem lucruri, documentare științifice despre animale și multe altele cărora nu le știm numele; ce-i asta? dar asta? Faptul de a ști numele tuturor celor existente este o informație măreață și nu numai asta. De asemenea, Allah subhana wa ta'ala l-a învățat pe Adam, aleihi sallam, iscusința (dibăcia) lucrurilor, cum să înceapă un foc, cum să folo-

sească fierul, cum să taie lemne și așa mai departe. Nu numai că l-a creat pe Adam, aleihi sallam, cu un fizic puternic, mare, dar l-a binecuvântat și cu intelect, maniere, cunoștințe. Când Allah subhana wa ta'ala l-a învățat pe Adam, aleihi sallam, numele tuturor lucrurilor, i-a provocat pe Îngeri, aleihum sallam:

„Și l-a învățat pe Adam numele tuturor lucrurilor. Apoi le-a arătat Îngerilor și le-a zis: «Vesțiți-Mi Mie numele acestora, dacă voi sunteți întru dreptate!» ~ I-au răspuns ei: «Mărire Ție! Nu avem știre decât de ceea ce Tu ne-ai învățat, căci Tu ești Atoateștiutor [și] Întept» [*Al-'Alim, Al-Hakim*].”

(Surat Al-Baqara, 2:31-32)

Adam, aleihi sallam, a continuat să locuiască în Paradis, iar după un timp se simți singur. Era singurul om și, neavând niciun companion, era trist. Într-o zi, pe când Adam, aleihi sallam, dormea, Allah Preaînaltul a luat una dintre coastele sale din partea stângă și a creat o femeie, pe Eva, în limba arabă Hawwa, care

derivă din cuvântul **hayat (vi-ață)**.

Allah subhana wa ta'ala ne spune în Sfântul Coran:

„O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei și care a răspândit din cele două [ființe] mulți bărbați și femei! Fiți cu frică de Allah în numele căruia vă conjurați [unii pe alții] și [fiți cu frică de ruperea] legăturilor de rudenie, căci Allah este Veghetor peste voi [*Raqib*]!”

(Surat An-Nisa, 4:1)

Când Adam, aleihi sallam, s-a trezit din somn, a găsit această femeie șezând lângă el și el a întrebat-o ce este, iar ea i-a răspuns că este o femeie. Adam, aleihi sallam, a întrebat-o de ce a fost creată și ea îi răspunse: ca să trăiesc în liniște și pace cu tine. Deci, motivul creării Evei de către Allah Preaînaltul este ca ea să trăiască în liniște și pace. **Femeia și bărbatul sunt diferiți din punct de vedere fizic, au caractere diferite, trăsături diferite.**

Îngerii, aleihum sallam, l-au văzut pe Adam, aleihi sallam, că vorbește cu Hawwa (Eva), o creatură pe care ei nu au mai văzut-o niciodată. S-au dus la el și l-au întrebat cine este ea. Și pentru că Allah subhana wa ta'ala l-a învățat pe Adam, aleihi sallam, nu-

mele tuturor lucrurilor, el le răspunse că ea este Hawwa. Îngerii, aleihum sallam, l-au întrebat de ce se numește așa, iar Adam, aleihi sallam, le-a răspuns că datorită faptului că a fost creată dintr-o ființă vie.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în ultima sa predică, i-a avertizat pe bărbați să aibă grijă de femei, pentru că ele au fost create dintr-o coastă, sunt fragile și trebuie tratate bine, căci se pot rupe ușor. O femeie nu poate fi forțată să facă ceva ce este împotriva naturii ei, ea a fost creată într-o situație diferită de cea a bărbatului, este mult mai sentimentală, mult mai dragăstoașă, mult mai grijulie, mult mai atentă la detalii; ea are atât de multe capacități, în comparație cu un bărbat... Astfel, bărbatilor li s-a ordonat să nu îi schimbe natura (felul de a fi).

Într-o altă relatare a Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, acesta o descria pe Sarah, soția lui Ibrahim (Avram), aleihi sallam, ca fiind cea mai frumoasă femeie creată după Hawwa, ceea ce înseamnă că Hawwa (Eva) este cea mai frumoasă femeie care a fost creată vreodată. Și va fi în continuare, pentru omenire, regina frumuseții.

Allah subhana wa ta'ala i-a lăsat pe Adam, aleihi sallam, și pe Hawwa să trăiască în Paradis, să

locuiască în liniște acolo, să se bucure de tot ce este în Paradis, cu excepția unui pom.

„Și zis-am Noi: «O, Adam, sălășluiește tu împreună cu soața ta în această grădină! Mâncați din ea pe îndestulate, ori de unde vo-iți, dar să nu vă apropiați de acest pom, pentru ca să nu fiți dintre cei nedrepti!»”

(Surat Al-Baqara, 2:35)

Adam, aleihi sallam, și Hawwa au trăit în Paradis o viață prosperă, bogată, dar au fost avertizați foarte clar să nu îl asculte pe Iblis și să nu mănânce din acel pom. Iblis, care deja declarase război împotriva lui Adam, aleihi sallam, și insistând ca el să nu fie singurul care a fost alungat din Paradis, a vrut numaidecât ca și Adam, aleihi sallam, să împărtășească aceeași soartă și a continuat să îl ispitească pe Adam, aleihi sallam, în a mânca din acel pom interzis. După multe încercări, șoapte (wis-wisu) și gânduri rele, Iblis a reușit să îi ademească pe Adam, aleihi sallam, și

Hawwa să mănânce din acel pom:

„Dar Sheitan i-a ispitit, voind să le arate goliciunile care le fuseseră ascunse, zicând: «Domnul vostru nu v-a oprit de la acest pom decât pentru ca voi să nu deveniți Îngeri și să nu fiți nemuritori!»”

(Surat Al-'A'raf, 7:20)

Hawwa a fost prima care a ascultat de această tentație și a fost prima care a mâncat din pomul interzis, iar apoi i-a oferit fructele lui Adam, aleihi sallam, să mănânce și el a mâncat. Prin aceasta, Iblis a reușit să îl îndepărteze pe om de la calea cea dreaptă. Imediat după mâncarea acelor fructe, hainele lor au căzut și au rămas dezgoliți, iar Adam, aleihi sallam, și Hawwa au devenit foarte rușinați de goliciunea lor.

„Și au mâncat ei doi din el și li s-a arătat goliciunea lor și au început să coasă, pentru a se acoperi, frunze din Rai. Adam s-a revoltat, așadar, împotriva Domnului său și a ajuns în rătăcire.”

(Surat Ta-Ha, 20:121)

SubhanaAllah, în ziua de astăzi mulți oameni sunt învățați încă de la vârste fragede să nu simtă nimic greșit în ceea ce privește nuditatea, dar aceasta este o educație greșită. Este în natura oamenilor să fie îmbrăcați!

Rușinat de cele făcute și de goliciunea sa, Adam, aleihi sallam, a fugit să se ascundă, dar Allah subhana wa ta'ala l-a chemat și i-a spus: „Nu ți-am interzis Eu acel pom? Nu ți-am spus Eu că Iblis îți este dușman? Te-am avertizat! Era un avertisment clar! Cum ai putut să nu Mă ascuți?” Și apoi l-a întrebat: „De ce fugi, Adam? Poți să fugi de Mine?” Și Adam l-a răspuns: „O, Allah, nu fug de Tine, mă simt rușinat, nu știu ce să fac, îmi este rușine de păcatul meu, îmi este rușine de goliciunea mea.”

Deci prin asta, Adam, aleihi sallam, a mărturisit că a greșit și că regretă păcatul său, neascultarea față de Allah Preaînaltul și a cerut de la Allah Cel Milostiv iertare. Aceasta este o mare diferență între ceea ce a făcut Adam, aleihi sallam, și ceea ce a făcut Iblis, audhu billah. Iblis nu a ascultat și, când Allah Preaînaltul l-a întrebat de ce nu-și cere iertare, a insistat că este „mai bun decât el, nu mă voi prosterna în fața lui”,

dar când Adam și Hawwa au păcătuit, ei au răspuns cu regret că le este rușine de ceea ce au făcut.

„Așadar, el i-a înșelat prin amăgire. Și când ei au gustat din acel pom, li s-au descoperit goli-ciunile lor și au început să-și pună peste ele frunze din Grădină. Și Domnul lor i-a chemat [zicându-le]: «Oare nu v-am oprit Eu de la acest pom și nu v-am spus Eu că Sheitan vă este vouă dușman mărturisit?» ~ Și au răspuns ei: «Doamne, am fost nedrepti cu sufletele noastre și dacă nu ne ierți și nu Te înduri de noi, vom fi printre cei pierduți.» ~ Le-a spus [Allah]: «Coborâți! Vă veți fi dușmani unul altuia și pe pământ veți avea sălaş și plăcere până la un timp!» ~ Apoi [a mai] grăit: «Pe el veți trăi, pe el veți muri și din el veți fi voi scoși!»”

(Surat Al-'A'raf, 7:22-25)

În versetele precedente, Allah Preaînaltul ne învață rugăciunea unui slujitor care a păcătuit; trebuie să mărturisim că am greșit și să cerem iertare. Este ceea ce Adam, aleihi sallam, a făcut. Allah subhana wa ta'ala nu l-a pedepsit mai mult, l-a pedepsit alungându-l din Paradis, dar mai apoi l-a iertat, pe când Iblis, audhu billah, nu l-a ascultat pe Allah Preaînaltul, nu și-a cerut iertare și pentru aceasta a fost blestemat pentru totdeauna. Aceasta este diferența majoră între Adam, aleihi sallam, și Iblis, audhu billah.

**~ InshaAllah, continua-
rea în numărul următor ~**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Povestea lui Gog și Magog – de Ibn Kathir

~ tradus de Manar Manar ~

Allah Preaînaltul spune în Sfântul Coran:

„Și au zis ei: «O, Dhu-l-Qarnayn! Yagog și Magog (163) fac stricăciune în țară! Putem noi să-ți dăm ție un tribut pentru ca tu să ridici o stavilă între noi și între ei?» ~ A zis el (164): «Cele cu care m-a înzestrat Domnul meu sunt mai bune [decât tributul vostru]! Așadar, ajutați-mă cu puterea [voastră] (165) și eu voi înălța o stavilă între voi și între ei! ~ Numai aduceți-mi mie bucăți de fier!» Apoi, când a umplut deschizătura dintre cei doi munți, a zis: «Suflați!» (166) Apoi, când s-a făcut văpaie, a zis: «Aduceți-mi să torn peste el aramă topită!» (167) ~ Astfel n-au mai putut ei (168) să se cațare pe el (169), nici n-au mai putut să-l stră-

pungă. ~ [Apoi] a zis (170): «Aceasta (171) este îndurare de la Domnul meu! Însă când va veni făgăduința Domnului meu (172), îl va face pe el una cu pământul, iar făgăduința Domnului meu este adevărată!"

(Surat Al-Kahf, 18:94-98)

Explicațiile numerelor din paranteză:

163) Numele a două neamuri.

164) Dhu-l-Qarnayn.

165) Cu muncitori, meseriași și unelte.

166) Pentru a se aprinde focul.

167) Pentru a se suda cu fierul și a se consolida construcția.

168) Neamul Yagog și Magog.

169) Din cauza înălțimii și a netezimii lui.

170) Dhu-l-Qarnayn.

171) Acest baraj.

172) În legătură cu ieșirea neamurilor Yagog și Magog, care se va întâmpla cu puțin timp înainte de Ziua Judecății de Apoi.

Allah subhana wa ta'ala a mai spus:

„Până ce vor fi lăsați să treacă Yagog și Magog (124) și ei se vor grăbi de pe toate înălțimile.”

(Surat Al-'Anbiya', 21:96)

Explicația numărului din paranteză:

124) (Ya'juj și Ma'juj) Dacă barajul care oprește neamurile Yagog și Magog se va prăbuși cu puțin înainte de Ziua Învierii și aceștia vor coborî în grabă de pe toate înălțimile pământului și se va apropia Ziua de Apoi, care trebuie neapărat să vină, atunci vei vedea ochii necredincioșilor împietriți de groază, fără să se închidă și fără să clipească, holbându-se în fața mării spaime. Atunci, necredincioșii se vor muștra, zicând: Vai nouă! Am uitat de această zi și n-am făcut nimic pentru ea. Am tăgăduit-o și am fost nelegiuți față de noi înșine și față de ceilalți oameni.

Nu există niciun dubiu: „Gog și Magog sunt dintre fiii lui Adam, aleihi sallam. În sprijinul acestei afirmații vine și hadithul transmis de cei doi Sahih, Bukhari și Muslim, de la Al-Amash, după Abu Salih, după Abu Said Al-Khudri, care l-a auzit pe Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, spunând:

„Allah va spune (în Ziua Învierii): «O, Adam!» Adam va răspunde: «Labbaik wa Sa'daik, și toate lucrurile bune sunt în mâinile Tale.» Allah îi va spune: «Scoate-i pe oameni din foc.» Adam va spune: «O, Allah! Câți oameni sunt în foc?» Allah îi va răspunde: «Din fiecare o mie scoate nouă sute nouăzeci și nouă.» La vremea aceea, copiii vor deveni cărunți, fiecare femeie gravidă va avorta, iar oamenii se vor clătina precum bețivii, cu toate că nu au băut nimic; dar ce teribilă va fi Mânia lui Allah.” Companionii Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, au întrebat: „O, Mesager al lui Allah! Cine sunt cei care vor face excepție?” El, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: „Bucură-te de vestea bună; unul va fi dintre voi și o mie din neamul lui Gog și Magog.”

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus după aceea: „În mâinile Celui în care se află sufletul meu, sper că veți fi o pătrime din oamenii Paradisului.”

Noi am strigat atunci: „Allahu Akbar!” Iar el a adăugat: „Sper să fiți o treime din oamenii Paradisului.” Noi am strigat: „Allahu Akbar!” Mai târziu, a adăugat: „Voi (musulmanii) (față de nemusulmani) sunteți asemenea unui fir de păr negru de pe o oaie albă, sau un fir de păr alb de pe o oaie neagră (adică numărul vostru este foarte mic, comparativ cu al lor).”

Acest hadith arată cât de numeroși sunt ei.

Mai mult decât atât, ei sunt în special din seminția lui Nuh (Noe), aleihi sallam, pentru că Allah Preaînaltul ne-a spus în Gloriosul Coran că Noe, aleihi sallam, L-a invocat împotriva oamenilor de pe pământ, spunând:

„Și Nuh (Noe) a zis: «Doamne, nu lăsa pe pământ niciun sălășluitor într-o casă, dintre necredincioși,”

(Surat Nuh, 72:26)

Și Allah subhna wa ta’ala Însuși spune:

„Și i-am mântuit Noi pe el și pe locuitorii corabiei și am făcut Noi [această întâmplare] un semn pentru lumi.”

(Surat Al-’Ankabut, 29:15)

Iar în Surat As-Saffat, versetul 77, Allah Preaînaltul spune:

„Și i-am făcut pe urmașii săi singurii care au rămas.”

Aceste versete vin în completarea hadith-ului transmis de Imam Ahmad, în cartea lui Musnad și de Abu Dawud, în cartea lui Sunan, care menționau: Nuh (Noe), aleihi sallam, a avut trei fii: Shem, Ham și Japheth. Shem a fost tatăl arabilor; Ham a fost tatăl sudanezilor; iar Japheth a fost tatăl turcilor. Mai mult decât atât, Gog și Magog sunt doar o parte dintre turci, și anume dintre mongoli, care erau un neam de oameni puternici, care au răspândit răul în țară.

Unii oameni pretind că Gog și Magog au fost creați din sămânța lui Adam, aleihi sallam, care a fost amestecată cu pământ, și nu din Eva. Dar această relatare – considerată slabă și ciudată de către Sheikh Abu Zakariya An-Nawawi în explicarea cărții Sahih Muslim și de către alți învățați – e prea slabă, pentru că nu există nicio dovadă în acest sens, iar această afirmație contrazice ceea ce spune Gloriosul Coran, așa cum am arătat mai sus și

anume că toți oamenii din ziua de azi sunt urmașii lui Noe, aleihi sallam.

În concluzie, unii oameni pretind că ei, Gog și Magog, au formă diferită: unii susțin că sunt înalți precum palmierii, unii spun că sunt prea mici, iar alții pretind că te-ai putea înveli cu o ureche de-a lor sau ai putea să o folosești în loc de pat. Oricum ar fi, toate aceste presupuneri nu sunt fondate. Ceea ce trebuie să știm însă, este că ei sunt dintre fiii lui Adam, aleihi sallam și că au aceleași trăsături fizice precum aceasta.

Profetul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Allah l-a creat pe Adam cu o înălțime de 60 de coți. Când l-a creat pe Adam, aleihi sallam, El i-a zis: «Mergi și salută adunarea aceea de Îngeri ce s-au așezat acolo și apoi ascultă ce răspund ei la urarea ta, căci acesta va fi salutul tău și al speței tale.» Adam, aleihi sallam, a zis Îngerilor: «As-salam aleykum (Pacea fie cu voi)», iar ei au răspuns: «Wa aleikum salam wa rahmatullah (Pacea și Mila lui Allah fie cu tine).» Așadar, ei au adăugat în răspunsul lor față de el: «wa Rahmatullah (și Mila lui Allah)». Și orice om care va intra în Paradis va fi asemenea lui Adam, aleihi sallam (va avea aceeași statură, înălțime). Înălțimea oa-

menilor e în continuă scădere de la crearea lui Adam, aleihi sallam.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Acest hadith le arată tuturor celor care pretind lucruri nefondate că greșesc.

Zidul (Barajul)

Am menționat mai devreme că Dhu-l-Qarnayn l-a construit din fier și cupru și l-a ridicat foarte sus, înălțimea sa fiind comparată cu a unui munte foarte înalt. Imam Bukhari a relatat în culegerea sa Sahih următorul hadith:

„Un bărbat i-a spus Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, că a văzut barajul (lui Gog și Magog). Profetul, *salla Allahu aleihi wa salam*, l-a întrebat: «Cum l-ai găsit?» Omul i-a spus: «L-am găsit la fel ca Al-Burd Al-Muhabbar (precum o haină îndungi).» Profetul, *salla Allahu aleihi wa salam*, a spus: «L-ai văzut așa.»”

Ibn Jabir, în explicația Co-

ranului, a relatat o altă versiune preluată de la Qatadah, care spunea:

„Mi s-a spus că un bărbat a spus: «O, Mesager al lui Allah! Am văzut barajul lui Gog și Magog.» Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: «Descrie-mi-l.» Omul a spus: «Arată precum o haină în dungi, cu roșu și dungi negre.» Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: «L-ai văzut.»”

S-a menționat despre Califul Al-Wathiq că a trimis câțiva soli cu mesaje diferiților regi, pentru a le permite să călătorească dintr-o țară în alta, până când vor ajunge la baraj și vor vedea dacă acesta este real sau nu. Când s-au întors la Calif, l-au descris ca pe o ușă imensă, cu multe încuietori. Era foarte înalt și strâmt, iar materialele care au rămas după construirea sa sunt ținute într-un turn. De asemenea, încă sunt gărzi care le păzesc. Au mai adăugat că acesta se află în partea de nord-est a pământului. Se mai spune că pământul lor este foarte mare și că trăiesc din agricultură și vânătoare, iar numărul lor nu poate fi stabilit cu exactitate (deoarece sunt foarte mulți) și cum poți să faci un echilibru între versetul coranic:

„Astfel n-au mai putut ei (168) să se cațäre pe el (169),

nici n-au mai putut să-l străpungă.”

(Surat Al-Kahf, 18:97)

Explicațiile numerelor din paranteză:

168) Neamul Yagog și Magog.

169) Din cauza înălțimii și a netezimii lui.

Și hadithul profetic relatat de Imam Bukhari și Imam Muslim, cu acordul Mamei Credincioșilor, Zainab bint Jahsh, *radhi Allahu anha*, care spunea:

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a venit odată la ea tremurând de frică și i-a spus: «Nimeni nu e demn să fie adorat, în afară de Allah. Vai de arabi, pentru că îi paște un pericol. O fisură așa a apărut în zidul lui Gog și Magog, trasând un cerc cu degetul mare și arătătorul.» Zainab, *radhi Allahu anha*, a spus: «O, Mesager al lui Allah! Vom fi distruși chiar dacă printre noi se află și oameni credincioși?» El,

salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «Da, atunci când răul se va răspândi printre oameni.»»

O altă relatare:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «Allah a făcut o deschizătură uite așa, în zidul lui Gog și Magog, și a arătat cu mâna (ajutat de degete).»»

(relatat de Bukhari și Muslim)

Răspunsul este următorul: aceste hadith-uri înseamnă două lucruri: primul indică deschiderea porților răului și, prin urmare, este un exemplu pentru noi; al doilea indică Promisiunea lui Allah Preaînaltul de a nu le permite să dărâme zidul:

„Astfel n-au mai putut ei (168) să se cațäre pe el (169), nici n-au mai putut să-l străpungă.”

(Surat Al-Kahf, 18:97)

Hadith-ul nu contrazice versetul de mai sus, deoarece aici se vorbește la trecut, iar cu voia lui Allah Preaînaltul se poate întâmpla orice. Cât despre celălalt hadith relatat de Imam Ahmad în cartea lui Musnad, acesta relatează că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cu adevărat, Gog și Magog sapă în zid în fiecare zi, până când vor vedea răsăritul soarelui (prin zid), iar atunci șeful lor va spune: «Mergeți și veniți mâine să terminați ce ați început, dacă

Allah va voi.» În ziua următoare, ei îl vor găsi la fel de puternic cum era la început. Și asta se va întâmpla până când Allah va hotărî că a venit momentul să-i trimită împotriva omenirii. Atunci ei vor bea (fiecare picătură de apă pe lângă care vor trece). Oamenii se vor adăposti în cetăți. Iar Gog și Magog vor arunca săgețile lor până la cer. Și când acestea se vor întoarce, vor fi pline de sânge, iar ei vor spune: «Noi i-am învins atât pe oamenii de pe pământ, cât și pe cei din cer.» Apoi, Allah Preaînaltul va trimite viermi împotriva lor, care îi vor omorî pe toți. Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «În mâna celui în care se odihnește sufletul lui Mohammed! Creaturile de pe pământ se vor îngrășa și vor mulțumi pentru hrana lor și vor (bea) sângele lor.»»

Imam Ahmad a relatat acest hadith sub autoritatea lui Hasan ibn Musa, care a relatat după Sufyan, care a relatat după Qatadah. Tirmidhi a relatat același hadith sub autoritatea lui Abu Awanah, care a relatat după Qatadah, care apoi a spus:

„Este un hadith ciudat, care a ajuns la noi doar de la acest lanț de transmițători.”

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Povestea băiatului și a regelui (din Surat Al-Buruj) - de Ibn Kathir

~ de Oana Mariam ~

Imam Ahmad a înregistrat de la Shuaib, radhi Allahu anhu, că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a povestit: „Printre cei care au fost înaintea voastră în perioada pre-islamică, a trăit un rege care avea la curtea sa un vrăjitor, iar când acesta a ajuns la bătrânețe, i-a spus regelui:

«Am îmbătrânit și vremea mea e aproape de sfârșit. Te rog trimite-mi un băiat pe care să-l învăț tainele vrăjitoriei.»

Regele i-a trimis un băiat, iar vrăjitorul a început să-l învețe.

Ori de câte ori băiatul mergea la vrăjitor, în drumul lui se întâlnea cu un călugăr, pe care-l asculta cu admirație. Adesea, întârzia vizita la vrăjitor, care-l bă-

tea pentru acest lucru. Băiatul s-a plâns despre aceasta călugărului, care i-a spus:

„Atunci când îți este frică de vrăjitor, spune-i: «Ai mei m-au reținut.» și ori de câte ori îți este frică de ai tăi, spune-le: «Vrăjitorul m-a reținut.»”

Băiatul așa a făcut un timp, până când, într-o zi, a apărut pe drumul pe care el obișnuia să meargă o creatură înfricoșător de mare, de care nimeni nu putuse să treacă. Băiatul și-a spus:

„Astăzi o să-mi dau seama dacă vrăjitorul este mai bun sau călugărul.”

El a luat o piatră și a spus:

„O, Allah, dacă vorbele și faptele călugărului Îți sunt mai pe plac decât ale vrăjitorului, atunci uide această creatură, ca oamenii să poată trece pe drum.”

Apoi a lovit cu piatra acea creatură, ucigând-o, iar oamenii au putut din nou să circule pe drum. Băiatul a mers la călugăr și i-a povestit cele întâmplate. Călugărul i-a zis:

„O, fiul meu, azi ai fost mai bun decât mine și cum văd, ai

realizat ceea ce ai vrut. Vei fi supus unui test, iar în acest caz nu le vorbi lor despre mine.”

Băiatul obișnuia să trateze bolnavii suferinzi de orbire, lepră și alte boli. Un curtean al regelui, care orbise de curând, auzise despre băiat. A venit la el cu numeroase cadouri și i-a spus:

„Toate aceste cadouri sunt pentru tine, cu condiția ca tu să mă vindec.”

Băiatul i-a răspuns:

„Eu nu vindec pe nimeni, numai Allah Preaînaltul este Cel care vindecă, El este Vindecătorul. Dacă tu crezi în Allah subhana wa ta’ala și te rogi Lui, El, Preaînaltul, te va vindeca, inshaAllah.” Atunci, omul s-a rugat la Allah subhana wa ta’ala și s-a vindecat.

Mai târziu, curteanul s-a reîntors la locul lui, iar când regele l-a văzut, l-a întrebat:

„Cine ți-a redat vederea?”

Curteanul i-a răspuns:

„Stăpânul meu!”

Regele a spus:

„Eu am făcut.”

Curteanul i-a răspuns:

„Nu, Stăpânul meu și al tău, Allah Preaînaltul.”

Regele l-a întrebat atunci:

„Tu ai alt Stăpân în afară de mine?”

Curteanul i-a răspuns:

„Stăpânul tău și Stăpânul meu este Allah Preaînaltul!”

Regele a pus să fie torturat, până a povestit totul despre băiat, iar acesta a fost adus în fața regelui, care i-a spus:

„O, băiatule, ai tu putere magică, astfel încât poți vindeca orbirea, lepra sau alte boli?”

Băiatul i-a răspuns:

„Eu nu vindec pe nimeni. Numai Allah Preaînaltul are puterea să vindece!”

Regele a zis:

„Și eu.”

Băiatul i-a răspuns:

„Nu.”

Atunci, regele l-a întrebat:

„Tu ai alt Stăpân în afară de mine?”

Băiatul i-a răspuns:

„Stăpânul meu și Stăpânul tău este Allah subhana wa ta’ala.”

Acum, și băiatul a fost torturat, până i-a povestit regelui despre călugăr. Apoi, călugărul a fost adus și regele i-a poruncit: „Renunță la religia ta!”

Călugărul a refuzat și astfel regele a poruncit:

„Loviți-l cu sabia!”

Astfel, el a fost tăiat în două.

Apoi, regele s-a întors către omul care s-a vindecat de orbire și i-a spus:

„Renunță la religia ta.” Acesta a refuzat să facă acest lucru și astfel regele a poruncit:

„Loviți-l cu sabia!” și astfel a fost tăiat în două.

A fost adus și băiatul, căruia regele i-a cerut același lucru: „Renunță la religia ta!”

Băiatul a refuzat. Astfel, regele l-a trimis însoțit de oamenii lui, în vârful muntelui. Le-a poruncit oamenilor săi:

„Duceți-l până în vârful muntelui, să vedem dacă abandonează religia lui; dacă nu, aruncați-l de acolo.”

Oamenii l-au luat și, când urcau pe munte, băiatul a spus:

„O, Allah, salvează-mă de ei, prin voința Ta!”

Muntele s-a zguduit și toți cei ce îl însoțeau pe băiat au căzut de pe el, doar băiatul întorcându-se nevătămat la rege. Acesta din urmă a spus:

„Ce s-a întâmplat cu cei ce te însoțeau?”

Băiatul i-a răspuns:

„Allah Preaînaltul m-a salvat de ei.”

Atunci regele a poruncit oamenilor lui să-l ia pe băiat pe o barcă, în mijlocul mării, spunându-le:

„Dacă renunță la religia lui, lăsați-l să trăiască; dacă nu, înecați-l!” Astfel, ei l-au luat pe mare și băiatul a spus:

„O, Allah, salvează-mă de ei, prin voința Ta!”

Astfel, toți cei ce îl însoțeau s-au înecat în mare.

Băiatul s-a întors la rege, care l-a întrebat:

„Ce s-a întâmplat cu cei care te însoțeau?”

Băiatul i-a răspuns:

„Allah Preaînaltul m-a salvat de ei.”

Apoi, băiatul i-a spus regelui:

„Nu mă vei putea omorî, atât timp cât nu vei face ceea ce eu îți poruncesc. După ce vei face, mă vei putea ucide.”

Regele l-a întrebat:

„Ce trebuie să fac?”

Băiatul i-a spus:

„Adună-ți oamenii într-un loc mai ales și leagă-mă de trunchiul unui copac, apoi ia o săgeată din tolba mea și spune:

«În numele lui Allah, Stăpânul acestui băiat.»

Dacă tu faci asta, mă vei putea ucide.”

Regele a făcut întocmai cum i-a spus băiatul, apoi și-a fixat săgeata în arc și a tras, spunând:

„În numele lui Allah, Stăpânul acestui băiat.”

Săgeata l-a nimerit pe băiat în frunte. Acesta a atins cu mâna rana făcută de săgeată, după care a murit.

Oamenii au început să aclame:

„Noi credem în Stăpânul acestui băiat!”

I s-a spus regelui:

„Vezi ce s-a întâmplat? De ceea ce te-ai temut, s-a împlinit. Pe Allah, toți acești oameni cred acum în Stăpânul acestui băiat!”

Regele a poruncit ca în jurul aceluia loc unde se aflau oamenii să fie săpate șanțuri adânci. Au pus foc în ele, apoi regele a spus:

„Cel care renunță la religia lui va fi lăsat să plece. Cel care nu renunță, va fi aruncat în foc.”

Ei se luptau, încercând să stingă focul, până când o femeie ce își alăpta copilul s-a apropiat de ei, fiind speriată că va cădea în foc. Însă copilul ei a spus:

«Fii răbdătoare, mamă. Cu adevărat sunteți pe calea cea dreaptă!»”

Muslim de asemenea a înregistrat acest hadith, la sfârșitul cărții „Sahih”. Mohammed ibn Ishaq ibn Yasar a relatat această istorisire în cartea sa „Sirah”, cu unele diferențe, apoi a explicat că este vorba despre poporul lui Najran, care a urmat religia băiatului ucis, acesta reprezentând, de fapt, creștinismul. El a spus:

„Apoi, regele Dhu Nuwas a venit la ei cu armata lui și i-a chemat la Iudaism. I-a pus să aleagă: ori acceptă Iudaismul, ori vor muri; iar ei au ales moartea. Astfel, s-a săpat un șanț, în care au aprins focul. Pe unii i-au aruncat în foc, pe alții i-au ucis cu sabia. El a dat prin aceasta un exemplu, până a ucis aproximativ douăzeci de mii de oameni. Deci, ceea ce i-a fost revelat Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost, de fapt, despre regele Dhu Nuwas.

„Blestemați să fie cei [care] au săpat șanțul adânc, ~ Cel cu focul aprins de vreascuri [din

abundență], ~ În vreme ce stăteau așezați lângă el ~ Și ei erau martori la ceea ce le-au făcut credincioșilor, ~ Pe care nu s-au răzbunat decât pentru că ei au crezut în Allah Cel Puternic [și] Vrednic de Laudă [*Al-Aziz, Al-Hamid*], ~ A Căruia este împărăția cerurilor și a pământului. Iar Allah este Martor peste toate.”

(Surat Al-Buruj, 85:4-9)

Aceasta este ceea ce Mohammed ibn Ishaq a scris în car-

tea sa, că acela care a ucis oa-

menii „Șanțului” a fost Dhu Nuwas și numele lui a fost Zura-

h, iar în timpul regatului său s-a

numit Yusuf. El a fost fiul lui Tuban Asad Abu Karib, cel care a invadat Medina și a acoperit Ka’aba. De asemenea, el a fost cel care a protejat cei doi rabini evrei din Medina.

După acestea, unii oameni din populația Yemenului au acceptat Iudaismul, pe timpul celor doi rabini.

Deci, Dhu Nuwas a ucis douăzeci de mii de oameni într-o

singură dimineată, în acel șanț. Doar un singur om a reușit să scape în acea zi, fugind călare pe cal, Daws Dhu Tha’laban. Deși au încercat să-l prindă, nu au reușit. El s-a dus la Cesar, împăratul Ash-Sham, care i-a scris lui Naja-shi, regele din Abisinia. Acesta a trimis o armată de creștini abisinieni, sub conducerea lui Aryat și Abrahah. Ei au fost cei care au salvat Yemenul din mâinile evreilor.

Dhu Nuwas a încercat să fugă, dar până la urmă a căzut în mare și s-a înne-

cat. După aceasta, regatul abisinian a rămas sub conducere creștină șaptezeci de ani. Apoi, puterea a fost preluată de la creștini de Sayf ibn Dhi Yazin Al-Himyari, atunci când Kisra, regele Persiei, și-a trimis armata în Yemen. Regele a trimis cu Sayf Al-Himayri aproximativ șapte sute de prizonieri din închisori, care au cucerit Yemenul.

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Depresia - punctul de vedere al Islamului, privind această stare covârșitoare

(partea a doua)

~ de Gabriela Guettat ~

Noi, musulmanii, credem că toate suferințele, toate problemele și contrazicerile vieții nu sunt decât probe cu care Allah subhana wa ta'ala ne încearcă.

„Sau ați socotit că veți intra în Rai înainte de a se fi abătut asupra voastră încă asemenea celor [care s-au abătut] asupra celor care au fost înainte de voi? I-au lovit nenorociri și iar nenorociri și au fost zgâlțâiți până într-atât încât au zis Trimisul și cei care au crezut împreună cu el: «Când vine ajutorul lui Allah?» [Răbdare!] Ajutorul lui Allah este [cu siguranță] aproape!”

(Surat Al-Baqara, 2:214)

Și Allah subhana wa ta'ala a mai spus:

„Vă vom încerca cu puțină spaimă, foamete, lipsire de bunuri, de suflete și de roade, dar binevestește celor răbdători, ~ Care, dacă s-a abătut asupra lor vreo nenorocire, spun: «Noi suntem ai lui Allah și noi la El ne întoarcem.» ~ Aceia sunt cei peste care se pogoară binecuvântarea Domnului lor și îndurarea Lui și aceia sunt cei călăuziți.”

(Surat Al-Baqara, 2:155-157)

Omul este confruntat în această viață cu griji și tristeți, ceea ce este foarte normal. Profesorul Doctor Sheikh Qaradawi a spus despre aceasta că Allah subhana wa ta'ala a zis:

„Vă vom încerca cu puțină spaimă, foamete, lipsire de bunuri, de suflete și de roade, dar binevestește celor răbdători,”

(Surat Al-Baqara, 2:155)

Sheikhul Qaradawi continuă: „Nu există nicio îndoială că fiecare ființă umană are parte de aceste experiențe în această viață pământească (Dunya), așa cum și

Allah subhana wa ta'ala spune în Sfântul Coran:

„Nu l-am creat pe om dintr-o picătură de amestecuri, ca să-l încercăm, și l-am făcut pe el cu auz și cu vedere?”

(Surat Al-'Insan, 76:2)”

Omul este trecut prin astfel de evenimente de la naștere până la moartea sa. El nu își poate vedea toate dorințele împlinite, dar aceste neîmpliniri nu sunt decât niște teste. Așa este viața!

La întrebarea „*Descrieți-mi viața pământească*”, Imam Ali a spus: „*Și ce te aștepti de la mine, pentru a descrie o viață care începe cu lacrimi, continuă cu studii și se termină cu moartea?!*”

Natura omului este de a fi confruntată cu teste, natura vieții de a fi umplută cu pericole. Credinciosul este mult mai experimentat decât necredinciosul, deoarece acesta urmează vorbele lui Allah subhana wa ta'ala, care spune:

„*Veți fi încercați [în privința] bunurilor voastre și [în privința] sufletelor voastre. Veți auzi de la*

cei cărora Cartea le-a fost dăruită mai înainte voastră și de la idolaatri multe sudălmii. Iar dacă sunteți răbdători și sunteți evlavioși, [cu siguranță] acesta este unul dintre lucrurile cele mai de preț”

(Surat 'Al-'Imran, 3:186)

Dacă omul este testat prin încercări, credinciosul este mult mai mult încercat, după cum este spus în următorul hadith sahih:

„A fost întrebat Rasul, *salla Allahu aleihi wa sallam*: «Cine sunt oamenii cei mai încercați?» A răspuns Rasul, *salla Allahu aleihi wa sallam*: «Profeții și așa mai departe. Se încearcă omul după credința lui; dacă este foarte credincios, îl încearcă mai tare, dar dacă este mai slab în credință, Allah subhana wa ta'ala îl încearcă după credința lui; și încearcă Allah subhana wa ta'ala oamenii până nu mai au greșeli, până merg curați pe pământ.”

(relatat de Saad ibn Abu Wakkas)

Înainte de Hijra, musulmanii au fost supuși torturilor și greutăților provocate de Quraish.

„Alif, Lam, Mim. ~ Oare socotesc oamenii că vor fi lăsați [în pace], dacă vor spune „Noi credem!”, și că ei nu vor fi încercați? ~ Noi i-am încercat pe cei de dinaintea lor și Allah îi cunoaște pe cei care spun adevărul și îi cunoaște pe cei care mint [în privința credinței].”

(Surat Al-'Ankabut, 29:1-3)

În Medina, musulmanii au avut o situație mai bună decât cei din Mecca, dar și aici au avut parte de teste, precum luptele de la Uhud și Khandaq, așa cum se spune în Sfântul Coran:

„Atunci au fost dreptcredincioșii încercați și au fost zguduiți de un cutremur puternic.”

(Surat Al-'Anzab, 33:11)

Și Allah subhana wa ta'ala a mai revelat Profetului Său, salla Allahu aleihi wa sallam:

„Allah îi primește pe aceia care cred și săvârșesc fapte bune să intre în Grădini pe sub care curg pâraie. Allah face ceea ce voiește.”

(Surat Al-Hajj, 22:14)

Profeții, aleihum sallam, au fost și ei supuși la o serie de încercări, cum a fost Profetul Yusuf, aleihi sallam, care a suferit acea conspirație înverșunată a fraților săi, care au vrut să îl ucidă.

„Căci au zis ei: «Iosif și frațele său sunt mai dragi decât noi tatălui nostru, chiar dacă noi suntem o ceată. Tatăl nostru este, într-adevăr, în rătăcire vădită. ~ Omorâți-l pe Iosif sau lăsați-l [unde] pe pământ, astfel încât chipul tatălui vostru să se îndrepte numai spre voi! Iar după aceasta veți fi oameni drepecți!»”

(Surat Yusuf, 12:8-9)

Musa (Moise), aleihi sallam, de asemenea a trecut peste o serie de evenimente, chiar de la nașterea sa, când mama l-a pus într-un coș și i-a dat drumul pe Nil.

„Și i-am revelat Noi mamei lui Moise: «Alăptează-l! Iar dacă te temi pentru el, aruncă-l în mare! Și nu-ți fie teamă și nu fi mâhnită, căci Noi îl vom întoarce pe el la tine și-l vom face pe el [unul] dintre trimiși!»”

(Surat Al-Qasas, 28:7)

Doctor Ahmad Abdel Aziz, profesor de psihologie la Universitatea din Emirate, a zis, ca medic și profesor în psihologie, că poate să ne dea o definiție a depresiei și, eventual, a complicațiilor sale, spunând: „Orice persoană, indifereent dacă este bogată sau săracă, educată sau nu, tânără sau vârstnică, poate fi afectată de această problemă.”

Mulți psihologi au identificat depresia ca o condiție psihică provocată de gândirea și vederea lucrurile negative. Știm că motivul este influențat emoțional și că

este strâns legat de aceasta. Mult mai afectiv este în cazul sentimentelor romantice, pentru că persoana respectivă își pierde capacitatea de a analiza lucrurile în mod obiectiv. Simptomele includ oboseală inexplicabilă, insomnie, hipersensibilitate și susceptibilitate crescută.

Cel aflat în depresie tinde să acorde lucrurilor nesemnificative o importanță foarte mare. Uneori mai există și altfel de simptome, cum ar fi durerile de cap, pierderea dorințelor de a se angaja în activități obișnuite, dificultăți în concentrare, sentimente de inutilitate, dorințe de răzbunare și sentimente de anxietate. De fapt, această boală are multe simptome.

Putem spune că există o vârstă specifică pentru astfel de cazuri?

Doctorul Ahmad a spus că, de fapt, tinerii se deprimă mai repede, depresia apărând atunci când un anumit set de condiții este îndeplinit. Evident, nu există nici un profil tipic de boli depressive, care pot afecta o persoană normală, cu o personalitate mai mare sau mai mică.

Atunci când o persoană se confruntă cu o problemă, ne putem da seama dacă această persoană are capacitatea de a rezolva problema sau nu. Deseori, această persoană neajutorată, du-

pă un moment anume, poate deveni depresivă. Putem vorbi despre problemele întâmpinate la unele persoane din cauza îndepărtării de religie.

Profetul Iacob, aleihi sallam, a simțit o mare tristețe când a fost lipsit de fiul său Yusuf, aleihi sallam. El, aleihi sallam, a spus:

„A răspuns el: «Însă eu nu mă plâng decât numai față de Allah pentru supărarea și mâhnirea mea, căci eu știu de la Allah ceea ce voi nu știți! ~ O, fiii mei! Purcedeți și căutați-i pe Iosif și pe fratele său și nu vă pierdeți nădejdea în îndurarea lui Allah! Nu-și pierde nădejdea în îndurarea lui Allah decât neamul de necredincioși!»”

(Surat Yusuf, 12:86-87)

Credinciosul, atunci când are credința puternică, ia lucrurile într-un mod pozitiv, știind că o situație rea nu poate continua, așa cum spune în Coran. În cazul în care credinciosul știe că lucrurile se schimbă constant, își dă putere să facă față problemelor sale. Allah subhana wa ta'ala ne spune în Sfântul Coran:

„Alături de greu vine și ușorul! ~ Alături de greu vine și ușorul!”

(Surat Aş-Şarh, 94:5-6)

~ *InshaAllah, continuarea în numărul următor ~*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bucură-te de viață

~ tradus de Manar Manar ~

Căutarea unei culegeri de hadithuri m-a făcut să mă opresc asupra acestei cărți. Astfel răsfoind-o, mi-a atras atenția, impresionându-mă modul în care autorul spune: „...Viața Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa salam, a companionilor săi, radhi Allahu anhum, precum și unele anecdote cu unii dintre cei mai influenți oameni ai Ummei noastre sunt mai mult decât suficiente pentru a învăța din ele...*”

Și mi-am zis de ce nu? De ce să nu tragem foloase din istoria Islamului, de ce să nu privim înapoi și să încercăm să aducem puțin din spiritul și credința acelor vremuri; și dacă ei au putut să fie buni musulmani și să practice Islamul așa cum e el, fără să fie extremiști sau fundamentalști, noi

de ce nu am putea? Desigur că putem, trebuie numai să vrem... Așa că, hai să nu ne mai lungim cu vorba. Voi traduce în fiecare lună, inshaAllah, câte un capitol din această carte și, inshaAllah, să reușim să învățăm cu toții cum să ne bucurăm de viață, cum să ne bucurăm de religia noastră, pentru că ea ne oferă răspunsuri la absolut toate problemele și toate întrebările din trecut, prezent și viitor. Trebuie doar să știm unde să căutăm.

Ce vom învăța?

Oamenii au, în general, tendința de a împărtăși cu cei apropiați momentele lor de bucurie și tristețe. Ei sunt fericiți atunci când sunt sănătoși; vor jubila de fericire când vor promova la serviciu, când se vor recupera după o boală, și vor fi veseli când lumea le va zâmbi și le va împlini visele. De asemenea, îi va întrista peste măsură pierderea sănătății, rușinea și pierderea bogăției.

Știind toate acestea, să vedem care sunt soluțiile pentru ca fericirea noastră să dureze per-

manent și să aibă puterea să învingă toate obstacolele.

Da, în realitate viața tinde să fie deopotrivă dulce și amară, și nu putem să ne contrazicem în acest sens. Dar de ce, de multe ori, ne concentrăm mai mult asupra problemelor noastre și cedăm, rezultatul fiind o depresie care durează la nesfârșit? De ce acolo unde o oră ar fi suficientă să rezolvăm o problemă, noi petrecem multe ore în doliu? De ce?

Mi-am dat seama că durerea (amărăciunea) și frica intră în inimile noastre fără a cere permisiunea, dar pentru fiecare ușă de tristețe care se deschide există o mie de moduri de a o închide, și asta este ceea ce ne propunem să facem aici.

Permiteți-mi să vă aduc în atenție următoarea problemă: Cât de des vedem oameni care sunt iubiți de toată lumea? Mulți vor să-i întâlnească și să stea în compania lor, dar tu... Tu nu vrei să fii unul din ei? De ce să continui să fii uimit de asemenea

oameni? De ce nu încerci să fii uimit de tine însuși? Aici vom învăța cum să fim minunați. De ce atunci când vărul tău vorbește într-o adunare, toată lumea e numai ochi și urechi? De ce sunt ei atât de uimiți de modul lui de a vorbi? Și de ce, atunci când tu vorbești, ei nu sunt atenți și vorbesc între ei? De ce fac asta? Poate tu ești mai bine informat, mai bine calificat și posezi un statut superior lui. Atunci de ce el a atras toată atenția publicului, iar tu nu?

De ce un tată este atât de iubit de copiii lui, care ar face orice pentru el și ar merge oriunde cu el, în timp ce alt tată se roagă de copiii lui să-l însoțească, în timp ce ei găsesc tot felul de scuze să nu o facă? Oare nu sunt ambii părinți? Atunci care este diferența? Aici vom învăța cum să ne bucurăm de viață, să cunoaștem numeroase tehnici de a atrage oamenii, de a-i influența, de a trăi cu defectele lor, vom învăța cum să ne comportăm cu acei oameni care sunt lipsiți de bunele maniere și mult, mult mai multe.

Așa că, bine ați venit!

Un cuvânt...

Succesul nu înseamnă să descoperi ceea ce place celorlalți, ci să dobândești și să practici acele abilități care te vor ajuta să le câștigi dragostea.

De ce avem nevoie de abilități?

Odată, am mers într-un oraș pentru a ține o lecție, după care a venit la mine un profesor din afara orașului respectiv și mi-a spus: „Sper că puteți să ne aju-tați să finanțăm câțiva studenți.”

Am spus: „Ciudat! Dar nu există școli de stat, și nu cumva sunt ele gratuite?”

El mi-a zis: „Într-adevăr sunt, dar noi dorim să le finanțăm studiile universitare.”

Am spus atunci: „Ei bine, universitățile sunt, de asemenea, finanțate de stat, ele oferind burse de studiu.”

Mi-a spus: „Permite-mi să-ți explic....”

„Chiar te rog.”, i-am spus.

A zis atunci: „Elevii noștri absolvă liceul în proporție de 99%. Ei sunt atât de inteligenți încât, dacă inteligența lor ar fi împărțită întregii Ummah, ar fi de ajuns! Dar când un elev ar trebui

să călătorească în afara orașului pentru a studia Medicina, Ingineria, Legea Islamică sau orice altceva, tatăl lui îl oprește, spunându-i: «Ceea ce ai învățat e suficient! Acum, rămâi alături de mine și fii cioban!»”

Am țipat fără să-mi dau seama: „Cioban?!”

„Da, cioban!”, mi-a răspuns.

Și cu siguranță, un băiat sărac rămâne alături de tatăl său și devine cioban, iar toate abilitățile lui vor fi irosite. Și, odată cu trecerea anilor, el va rămâne cioban. Apoi se va căsători și va avea copii, pe care îi va trata la fel cum a fost tratat și el de tatăl său. Și atunci, toți copiii lui vor deveni ciobani, asemenea lui!

L-am întrebat: „Și care ar fi soluția?”

El a spus: „Soluția ar fi să-l convingi pe tatăl lui să angajeze pe cineva ca cioban, pentru câteva sute de riyali, pe care îi vom da noi, și să-i permită fiului său să profite din plin de abilitățile și talentele lui. Desigur, vom avea în continuare grijă de fiul său, până când acesta va absolvi.”

Profesorul dădu dezaproba-tor din cap și zise: „Este de ne-conceput ca asemenea abilități și talente să fie irosite, când pot profita din plin de ele.”

M-am gândit la ceea ce a spus și am realizat că nu putem

ajunge în vârf dacă nu profităm de abilitățile pe care le avem și le învățăm pe cele pe care nu le avem. Da, pot provoca pe oricine să găsească o persoană de succes în orice domeniu; sau care să aibă succes în viața de familie, ca de exemplu un tată care e dedicat copiilor săi, ori o soție devotată soțului; sau o persoană care are succes în societate, cum ar fi, de exemplu, o persoană care se poartă extraordinar cu vecinii săi sau cu colegii – și asta înseamnă o persoană care are într-adevăr succes; nu cea care reușește urcându-se pe umerii altora! Provoc pe oricine să-mi găsească o astfel de persoană. Unii oameni pot pune în practică aceste abilități în mod instinctiv, în timp ce alții vor trebui să le învețe pentru a avea succes; și aceștia din urmă sunt tipul de oameni de excepție, ale căror vieți ne-ar face plăcere să le studiem și ale căror metode am încerca să le urmărim și să le punem în practică, pentru a ne da

seama de unde vine succesul lor și să aflăm dacă putem sau nu să urmăm și noi calea pe care ei au urmat-o pentru a obține succesul dorit.

Cu ceva timp în urmă, am ascultat un interviu dat de unul dintre cei mai influenți oameni din lume, Sheikh Sulayman Al-Rajih, și am descoperit că el este un munte de termeni, maniere și idei. Acest om are o avere inestimabilă, a construit sute de moschei și a sponsorizat mii de orfani. Este un om de un real succes.

În acest interviu, ne-a povestit despre umilele sale origini, de unde a pornit acum cincizeci de ani, când era un om obișnuit, care avea bani cât să mănânce în ziua respectivă, și câteodată nici măcar atât. Ne-a spus că uneori făcea curat în casele oamenilor pentru a se hrăni și continua să lucreze noaptea, la o casă de schimb valutar. Ne-a povestit cum un om care era la poalele unui munte a reușit să urce, până când a ajuns în vârf. M-am gândit la abilitățile și talentele sale și am realizat că mulți dintre noi le avem și putem fi asemenea lui, dacă Allah subhana wa ta'ala ne ajută. Dacă unul dintre noi învață aceste abilități, le exersează, perseverează și rămâne statornic, atunci da, cu siguranță va fi asemenea lui.

Unul poate descoperi că are aceste abilități datorită unui profesor, unui coleg de serviciu sau printr-un frate, așa cum puțini mai sunt! Oricum ar fi, aceste abilități ar putea rămâne nedescoperite, până când personalitatea sa devine veche, asemenea celorlalte, și uite așa noi pierдем încă un lider, un lector sau un învățat, sau probabil un soț extraordinar, sau un tată devotat. Aici vom menționa câteva abilități, pe care mi-ar face plăcere să le reamintesc celor care le posedă, sau să le predau celor care

doresc să le învețe. Deci, vino mai aproape!

Un gând...

Când urci pe un munte, uită-te în sus și nu privi la stâncile care te înconjoară. Asigură-te de fiecare pas pe care îl faci și ai grijă să nu sari, în cazul în care pășești greșit.

~ Va urma, inshaAllah ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Scrisoarea unui copil către părinții săi

~ de Melek Cherim ~

Mânuțele mele sunt încă mici, de aceea nu te aștepta la perfecțiune când fac patul, când pictez sau când arunc mingea. Treaba pe care am făcut-o eu, te rog să nu o faci încă o dată; voi simți că nu am făcut față așteptărilor tale.

Încearcă să iei partea bună din tot ceea ce fac; bucură-te că m-am chinuit să mă închei singur la bluziță, chiar dacă m-am încheiat greșit; fii mândru că m-am chinuit să mă leg singur la pantofiori, chiar dacă n-a ieșit decât un nod.

Piciorușele mele sunt încă mici; te rog frumos nu face pașii mari, ca să pot ține și eu pasul cu tine. Nu uita că sunt la început de drum.

Ai răbdare cu mine. Voi învăța totul, dar treptat-treptat. Nu mă grăbi, nu mă condamna și nu te supăra pe mine. Lumea aceasta are atâtea mistere pentru mine, iar tu trebuie să-mi fii învățător pe drumul vieții.

Ochii mei sunt încă mici, nu am văzut lumea așa cum ai văzut-o tu. Te rog, lasă-mă să aflu totul, fără să mă pedepsești pentru curiozitatea mea. Și nu mă limita inutil.

Nu te enerva când întreb prea mult, prea des câteodată, același lucru. Eu nu cunosc lumea din jurul meu. Fă-ți, te rog, timp și pentru mine, explicându-mi ce știi despre lumea aceasta și fă asta bucuros și plin de dragoste. Nu te teme să-mi fixezi limite și reguli. Sigur le voi respecta, dacă ești consecvent în aplicarea lor. Însă dacă astăzi spui una și mâine alta, sigur voi deveni confuz și nu voi mai ști ce este interzis și ce nu.

Nu mă compara mereu cu frații mei, cu colegii sau cu oricine altcineva. Sunt unic și niciodată nu voi fi la fel ca alții. Sigur am și

eu ceva special. Fă-ți doar puțin timp și vei vedea și părțile mele bune.

Eu nu voi fi pentru multă vreme copil; lasă-mă să-mi trăiesc copilăria și să mă bucur de ea. Nu-mi încărcă programul cu tot felul de lucruri care nu sunt pentru vârsta mea. Acum lasă-mă doar să mă joc.

Sufletul meu este foarte sensibil, sentimentele mele sunt foarte gingașe. Nu mă face mai mic decât sunt! Fii înțelegătoare la greșelile mele și la stângăciile pe care le fac mereu. Dacă mă critici constant, voi deveni stinger și lipsit de încredere în forțele proprii. Poți să-mi critici faptele, fără să mă critici ca persoană!

Respectă-mi drepturile de copil și demnitatea. Nu mă umili și nici nu folosi violența verbală sau fizică cu mine. Din asta voi învăța numai să mă ascund de tine, să mint și să-mi fie frică. La un comportament pozitiv, întotdeauna voi răspunde pozitiv, deci

încearcă să fii blând, iubitor și înțelegător.

Păstrează-mi sufletul curat! Nu mă lăsa să văd și să învăț lucruri rele. Tu ești modelul meu.

Nu mă minți, căci o să cred că minciuna este singura cale în viață; nu folosi forța, căci o să cred că forța este ceva normal în relațiile cu ceilalți; nu mă critica, căci astfel o să învăț să condamn; nu mă respinge, căci voi crede că nu mă dorești și aș putea începe să te urăsc pentru asta.

Ajută-mă să învăț valorile morale, adevărul, cinstea, încrederea, bunătatea, iubirea.

Tu știi că eu vin de la Allah Preaînaltul, iar tot ce vine de la El nu are cum să nu fie bun. Nu mă face să mă simt vinovat pentru ceea ce sunt și pentru că nu sunt așa cum ai visat.

**Eu sunt copilul tău
și tu ești părintele meu;
acceptă-mă și iubește-mă
așa cum sunt!**

***Răspunsurile corecte la „Răspundeți la întrebări” din
Revista Annisaa, numărul 15:***

1 – B; 2 – C; 3 – A; 4 – B; 5 – C;

6 – A; 7 – B; 8 – A; 9 – B; 10 – C.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Învățați copiii să bea apă

~ de Ionela Noour ~

Lui Rashid i se făcu foame; două minute mai târziu, mâncarea lui era numai bună de consumat, nici rece, nici fierbinte. După servirea copi-oasei mese, el întinse mâna după un pahar mare de apă. Mama lui îi zise:

„Când bei apă, trebuie să o bei încet. Iar cel mai bine ar fi să o bei împărțind cantitatea în 3 părți.”

Rashid o întreabă pe mama lui:

„De ce, mamă?”

Iar mama îi răspunse:

„Acest lucru te va face să eviți să respiri în apă și să consumi gazele nocive și neplăcute care se produc, iar a împărți cantitatea băută în 3 măsuri este egală cu protejarea sănătății.”

„Incredibil!”, a răspuns Rashid.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus toate acestea, *mashaAllah*!

Ați înțeles!? Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne învâța să bem cantitatea de lichid în 3 măsuri.

Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, răsufla de trei ori când bea apă (el bea din trei înghițituri).

(relatat de Tirmidhi)

**Ai înțeles!?
Profetul Mohammed,
*salla Allahu aleihi
wa sallam*, ne învâța
să bem cantitatea de
lichid în 3 măsuri.**

Iubind sportul, îți dăruiești sănătate

~ de Roxana Cuibus ~

Draghele mele, când ne confruntăm cu kilogramele în plus, avem un singur aliat eficient și de nădejde care ne poate ajuta, reprezentând rețeta ideală pentru vindecare, pentru a dobândi o formă fizică bună, pentru a scăpa de surplusul de grăsime și pentru a deveni mai sănătoase. Și când spun acest lucru nu mă gândesc la rețete de slăbit, la înfometare sau la diversele tratamente medicamentoase despre care se spune că ne ajută să slăbim, ci mă gândesc la cel mai bun remediu posibil și anume sportul sau exercițiul fizic.

Prin activitatea fizică accelerăm rata metabolică a organismului și pe lângă faptul că în timpul exercițiului fizic sunt arse mai multe calorii, acest efect continuă timp de câteva ore după încetarea activității.

Alegerea unui program regulat de sport ne ajută la îndepărtarea kilogrameilor prin grăbirea (accelerarea) metabolismului, ceea ce determină arderea mai rapidă a kaloriilor.

Dar de câte calorii avem nevoie într-o zi?

Dacă dorim să slăbim, avem două opțiuni: fie reducem numărul de calorii care intră în organism, fie creștem numărul de calorii care ies (pierdute, consumate), adică facem mișcare. În condițiile unei activități medii sau intense, avem nevoie de 40, respectiv 48 cal/kgcorp; în cazul în care nu depunem efort, necesarul este mai mic, ajungând la 32 cal/kgcorp.

Pentru a ne da seama în ce categorie ne încadrăm, printr-o simplă formulă ne putem afla indicele de masă corporală. Calculul este simplu; se raportează la greutatea actuală și la înălțime și este: **IMC = G / I²**

unde :

G = greutatea exprimată în kilograme

I = înălțimea exprimată în metri

Între valorile 19 și 25 este considerată greutate normală, însă de la 25 în sus până la 30 intrăm în categoria supraponderali, apoi de la 30 la 35 obezitate de gradul întâi.

Putem începe treptat cu ceea ce suntem în stare să facem; putem alege de la mersul pe jos, de la înot - care de asemenea este foarte benefic - până la aerobic sau fitness, fiecare în funcție de preferință, în funcție și de constituție, unele dintre noi vrând să scape de burtă, altele de „aripioare”, etc.

Câteva exerciții pentru abdomen

1. Stăm întinse pe podea, cu genunchii îndoiți la 90 de grade, tălpile lipite între ele, deasupra liniei podelei cu câțiva centimetri. Mâinile să fie așezate pe lângă corp. Ridicăm șoldurile și contractăm în același timp mușchii abdominali. Expiră pe măsură ce contracți mușchii, și inspiră în momentul în care ridici bazinul.

2. Stăm întinse pe burtă, cu mâinile îndoite pe lângă trunchi, palmele cu fața în jos. Ridicăm

trunchiul, încercând să ne sprijinim pe antebrațe și pe vârfurile picioarelor, menținem poziția 5 secunde, apoi revenim la poziția inițială. Treptat, încercăm să menținem poziția mai mult timp, tinzând către câteva zeci de secunde.

Exercițiu ce acționează asupra oblicilor și fesierilor:

3. Stăm întinse pe spate, cu genunchii la 90 de grade, mâinile la ceafă, împreunate. Întindem piciorul drept cât putem de mult și apropiem genunchiul stâng către piept, ridicând puțin toracele, în timp ce genunchiul stâng se îndreaptă către piept. Repetăm mișcarea, alternând dreapta cu stânga și rotim trunchiul în direcția opusă celei de mișcare a piciorului către piept.

Pentru șolduri

1. Culcat în lateral, cu sprijin pe antebraț, ambii genunchi îndoiți, se ridică piciorul fără a răsuci bazinul, apoi se coboară. Se fac câte 15-20 exerciții pentru fiecare picior.

2. În picioare, cu mâinile sprijinite pe spătarul unui scaun, picioarele apropiate, se execută ridicarea unui picior în lateral, apoi se revine la poziția inițială. Se fac 15-20 de exerciții pentru fiecare picior.

3. Culcat în lateral, cu sprijin pe antebraț, cu un picior îndoit și unul întins, piciorul întins se duce în față și se execută ridicarea acestuia, tot cu serii de câte 15-20.

Pentru final, am să scriu câteva mici reguli, care ne-ar putea fi de folos în lupta noastră cu kilogramele.

- Să nu mâncăm seara, iar în cazul în care am luat masa de

seară, e necesar să treacă cel puțin 3 ore între cină și momentul în care ne punem să dormim;

- Putem să consumăm alimente cu conținut bogat de fibre și bineînțeles scăzut în grăsimi, lipide;

- Fructele nu se combină, de obicei, cu alte alimente, este bine să le consumăm cu 30 de minute înainte de masă;

- Să nu combinăm proteinele cu carbohidrați sau lipide, ele se armonizează cu legumele;

- Putem sări peste desert;

- Să bem cât mai multă apă, de preferință 2 litri pe zi;

- Deși ne place să combinăm carnea cu cartofi sau orez, acest lucru trebuie evitat. Pentru o digestie bună, pastele, cartofii, orezul se combină tot cu legume.

InshaAllah, să putem renunța la obiceiurile alimentare nesănătoase, pentru a putea duce o viață cât mai echilibrată în tot ceea ce facem și cât mai sănătoasă. Cheia succesului stă în mâinile noastre; noi putem face mai mult pentru sănătatea noastră, pentru a arăta mai bine, a ne simți mai bine, decât orice medic sau progres al științei.

Mens sana in corpore sano!

Bucătăria libaneză

~ de Diana Manal ~

Gastronomia libaneză, ușoară și sănătoasă, se bazează pe o tradiție veche. Anticii fenicieni, părăsind țărmurile mării și strămutându-se în munți, au fost nevoiți să se adapteze noilor condiții de viață, ceea ce a influențat categoric și bucătăria tradițională.

Desigur, există nenumărate influențe europene din perioada cruciadelor, influențe otomane, egiptene și în general ale tuturor civilizațiilor care au trecut, în decursul istoriei, prin teritoriile ce formează azi Libanul modern.

Și, cum urmașii fenicienilor, buni comercianți, nu se dezmint, au adunat tot ce a fost mai bun la fiecare în domeniul artei culinare, în **mezze**, cum o numesc libanezii (adică mai multe feluri de mâncare sunt aranjate în fața oaspeților, creând astfel mai multe culori, texturi și arome).

Bucătăria libaneză include o abundență de amidon, fructe, legume, pește, ulei de măsline, cereale, carne, lactate și condimente. Ea este rezultatul ingredientelor prezente în regiunile Libanului.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Falafel

Ingrediente:

1 kg boabe de fasole fava
sau năut (uscate)
1 legătură de pătrunjel
1 legătură de coriandru
3 căței de usturoi
3 cepe tăiate
Scorțișoară, sare, paprika,
chili, piper negru
2 linguri de făină
3 linguri de praf de copt
Ulei vegetal

Pregătire:

Boabele de fasole fava sau năut se țin în apă pentru 24 de ore. Apoi se macină toate ingredientele, cu excepția condimentelor.

Se adaugă sarea, piperul și praful de copt și se mai macină o dată.

Se lasă deoparte pentru 30 de minute, apoi se frământă compoziția. Din acest aluat se formează biluțe de falafel. De preferat este a se folosi o unealtă specială, însă, dacă aceasta lipsește, se poate folosi și o lingură. Se fac biluțe plate.

Se încălzește uleiul într-o tigaie adâncă, iar când s-a încins, se prăjesc biluțele.

Se servește cu pătrunjel, roșii, mentă proaspătă, ceapă verde sau murături.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Salată Fattoush

Ingrediente:

1 pâine libaneză (lipie),
prăjită
3 roșii medii, tăiate cubulețe
3 ridichi medii, tăiate
cubulețe
4 cepe verzi, tăiate
Jumătate de ceapă, tăiată
mărunt
Jumătate de cană de zeamă
de lămâie
2 căței de usturoi, sfărâmați

cu puțină sare
Jumătate de linguriță de
mentă uscată
2 linguri de ulei de măsline
Pătrunjel tocat
Mentă proaspătă, tocată
Sumaq mărunțit
1 linguriță de sare
1 ardei verde, tăiat cubulețe

Pregătire:

Pâinea libaneză prăjită se rupe în bucăți mici și se pune deoparte. Se spală menta și pătrunjelul și se scurg bine de apă.

Usturoiul se pisează bine cu sare, ulei, mentă uscată, zeamă de lămâie și sumaq și se lasă deoparte.

Se pun toate ingredientele într-un platou de servire, se adaugă bucățile de pâine libaneză și sosul din usturoi. Se amestecă bine.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Akras kibbi maklieh Bile de kibbi prăjite

Ingrediente:

1 kg de burgul
1 kg de carne tocată, slabă
în grăsimi
1 lingură de sare
1 ceapă mare
1 cană de gheață sau apă
foarte rece
O jumătate de linguriță de
scorțișoară

Ulei vegetal (pentru prăjit)
500 gr de carne tăiată
mărunt
5 cepe mijlocii, tăiate
mărunt
1 cană de muguri de pin,
prăjiți
O jumătate de linguriță de
piper negru

Preparare:

Burgulul se spală și se ține la înmuiat timp de aproximativ 10 minute. Se scurge, încercând să se înlăture cât mai bine apa.

Se toacă ceapa și se adaugă carnea și se lasă deoparte.

Se amestecă într-un bol carnea cu burgul, sare și scorțișoară și se formează o pastă. Se frământă cu mâinile ude, până când devine o pastă fină. Se pune la frigider timp de 30 de minute și se acoperă cu un prosop umed.

Umplutura:

Se prăjește ceapa tăiată cu puțină sare, apoi se adaugă carnea tocată, sarea și condimentele și se prăjește până este gata. Se adaugă mugurii de pin și se pun deoparte.

Pasta pregătită anterior se formează în bile de mărimea unui ou. Se udă mâinile cu apă rece și se rulează fiecare bilă în mână, până când devine fină.

Se face o gaură în mijloc, cu ajutorul unui deget. Se continuă acest procedeu cu degetul, până când bila ia o formă de scoică.

Se umple cu amestecul obținut și se închide. Se udă cu apă rece pe margini, pentru a o închide bine și apoi se fac forme (pe margini).

Se încălzește uleiul și se prăjesc.

Se poate servi fie cu salate, fie cu iaurt.

Poftă bună!

Dicționar al termenilor islamici

Allah, unul dintre numele Singurei Divinități, Singur în divinitatea Sa, Cel pe care cu adevărat trebuie să-L venerăm, Singurul căruia I se cuvine venerarea, Singurul care este Unic în orice sens. Sheikh Uthaymeen afirmă că însuși numele „Allah” indică toate celelalte 99 de nume perfecte (cunoscute nouă), precum și mărețele atribute (ale căror număr nu ne sunt încă cunoscute nouă, oamenilor). Ne indică toate caracteristicile Divinității, împreună cu negarea opozițiilor acestora. Atributele Divinității sunt atributele perfecțiunii. Numele și atributele lui Allah subhana wa ta’ala nu au nici o imperfecțiune, sunt perfecte

Aleihi sallam, pacea fie asupra lui; această expresie se pronunță după ce menționăm numele oricărui Profet (în afară de Profetul Mohammed, când spunem „Salla Allahu aleihi wa sallam”) sau al vreunui Înger, aleihum sallam: Jibril (Gabriel), Mikail (Mihail), etc.

Alhamdulillah, mulțumiri lui Allah subhana wa ta’ala

Allah subhana wa ta’ala, Allah - Cel mai Glorios, Cel mai Înalt

Allahu Akbar, Allah este Cel mai Mare

Allahu Alam, Allah subhana wa ta’ala știe cel mai bine

As salam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuhu, pacea, mila și binecuvântarea lui Allah să fie asupra ta (și a tuturor celor prezenți)

Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim, în numele lui Allah Cel Milos-
tiv, Îndurător

Dawah, forma de răspândire a Islamului

Djinni, creaturi ale lui Allah subhana wa ta'ala, făcute din foc, în-
ainte de crearea oamenilor

Fatwa, completare a unor decizii nedetaliat, luată de Ulama

Fiqh, Jurisprudența Islamică

Hadith, plural ahadith, literal înseamnă relatare, spuse, discurs;
reprezintă ceea ce a spus Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa
sallam și modalitatea în care el s-a comportat în anumite situații

Hasanat, răsplăți primite numai de la Allah Preaînaltul

Hijra, înseamnă migrație. Hijra se referă la migrația Profetului,
salla Allahu aleihi wa salam, de la Mecca la Medina. Această călătorie a
avut loc în al 12-lea an al misiunii sale (622 CE). Acesta mai reprezintă și
începutul anului calendaristic în Islam. Cuvântul Hijra, din punct de vede-
re islamic, se referă la părăsirea locului, din mijlocul unei țări sau a unor
oameni necredincioși, având ca scop mersul într-o țară islamică. Cu alte
cuvinte, lăsarea modului rău de viață, pentru o viață islamică

Imam, persoana care conduce o congregație (jamaa) în rugă-
ciune; liderul musulmanilor în rugăciune, care conduce Moscheea

InshaAllah, numai dacă Allah Preaînaltul voiește

Radhi Allahu anha/u, fie ca Allah subhana wa ta'ala să fie mulțumit de ea/el

Salla Allahu aleihi wa sallam, Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa; expresie folosită numai la pronunțarea numelui Profetului Mohammed

Sahih, autentic (șirul celor mai veridici naratori), corect

Shariah, legea islamică, cu privire la comunitate

Sheikh, bătrân respectabil, savant

SubhanaAllah, expresie folosită la tot ce este extraordinar, la tot ce este ieșit din comun; cât de Măreț ești Tu, Allah

Sunna, viața și tradiția Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Wa aleykum salam wa rahmatullahi wa barakatuhu, pacea, mila și binecuvântarea lui Allah să fie și asupra ta (și a tuturor celor prezenți)

Surat Fatir

(Meccană [43]; 45 versete)

**În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător**

**Iar dacă Allah i-ar pedepsi pe oameni
pentru ceea ce au dobândit, nu ar mai lăsa
pe suprafața sa [a pământului] nici o vietate.
Însă El îi păsuiește până la un termen hotărât
și când va sosi termenul lor, atunci Allah
va fi cu robii Săi Binevăzător [*Basir*].**

*Jazakom Allahu
Khairan*

